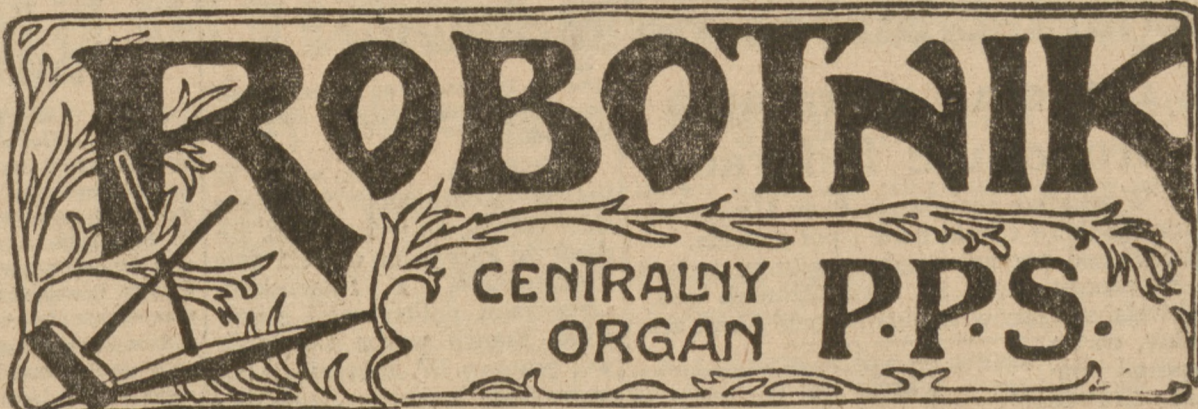

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOŚCIAŃSKI

REDAKCJA PRZYJMUJE INTERESANTÓW OD GODZINY 12-ej DO 2-ej PO POŁUDNIU

ADMINISTRACJA CZYNNA OD GODZINY 8-ej DO 15-ej

KONTO W BANKU SPOŁEM ODDZIAŁ W WARSZAWIE Nr 195 KONTO W P.K.O. Nr 1-980

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P.P.S.

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

REDAKCJA I ADMINISTRACJA WARSZAWA Al. Jerozolimskie 121

TELEFONY:

REDAKTOR NACZELNY 8.85-01 SEKRETARZ REDAKCJI 8.85-02 ADMINISTRACJA WYDAWNICTWA 8.85-04 DZIAŁ OGŁOSZENI 8.85-05 ZARZĄD Drukarni 8.85-06 DRUKARNIA 8.79-61

Bidault opuszcza Moskwę i leci do Paryża w związku z kryzysem

Ustąpienie komunistycznych ministrów przesądza los obecnego rządu Francji

PARYŻ (SAP). Kryzys polityczny, wywołany debatą w sprawie Indochin, pogłębił się od 36 godzin do takiego stopnia, że przewidywane jest ustąpienie ministrów komunistycznych z rządu.

Centralny komitet partii komunistycznej oznajmił swym posłom, że nie zgadza się na uchwalenie kredytów wojennych dla Indochin.

Parlamentarna grupa komunistów miała zamiar głosować w myśl zaleceń komitetu partii przeciw kredytom na wojnę w Indochinach, lecz nie przewidywała ustąpienia ministrów. Trudno im będzie jednak zostać w rządzie, jeśli nie będą głosowali za wotum zaufania dla Ramadier.

nad kredytem 34 miliardów fr. fr. na prowadzenie wojny w Indochinach.

Prezydent Auriol wysunął kompromisową propozycję, ażeby komuniści głosowali za przyznaniem kredytu na działania wojenne już przeprowadzone, albo też będące w toku.

BIDAULT NA CZELE KOALICJI?

Przyjazd ministra spraw zagranicznych Bidault z Moskwy oczekiwany jest w Paryżu w niedzielę, z komunistami.

W kuluarach Izby rozeszła się pogłoska, że utworzy on nową koalicję trzech partii: ludowo-republikańskiej (MRP), socjalistycznej i komunistycznej, podobną w składzie do tej która działała od 23 czerwca do 26 listopada ubiegłego roku.

Debata i głosowanie nad wotum zaufania dla rządu przewidziane są na sobotę.

ALBO ZNOWU BLUM

Niektóre z dzienników paryskich wyrażają przypuszczenie, że Leon Blum może być znowu powołany do tworzenia rządu, o ile przed krytycznym głosowaniem w sprawie kredytów na wojnę w Indochinach nie zostanie osiągnięty kompromis z komunistami.

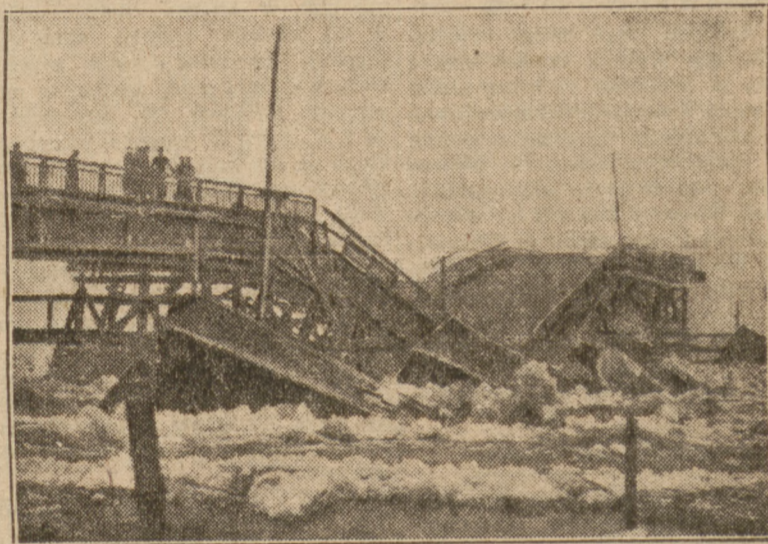
PRZEWODNICZĄCY CKW. PPS.

Tow. minister OSÓBKA-MORAWSKI

wygłosi dnia 23 marca b. r. o godz. 11-ej na Zjeździe Aktywu PPS Województwa Warszawskiego w sali „Wedla” przy ul. Zamojskiego na Pradze

referat o zadaniach Partii

Już go nie ma...

Wielkie zwaly kry znoszą most wysokowodny w Warszawie (SAP)

Wielka akcja repatriacyjna rozpoczyna się 23 marca

Do Warszawy przybył p. Roland Berger, szef wydziału repatriacji i opieki społecznej Misji UNRRA w Polsce i odbył dłuższą konferencję z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej tow. K. Rusinkiem, występującym z polecenia i w zastępstwie Premiera — na temat planowanej akcji repatriacyjnej w strefach okupacyjnych francuskiej, angielskiej i amerykańskiej w Niemczech. Akcja ta ma być podjęta już w nadchodzącą niedzielę.

Ustalono zostało, że na inaugurację kampanii przemawiać będzie do repatriantów polskich przez Radio w niedzielę dnia 23 bm. o godz. 20 Premier Rządu Polskiego, tow. J. Cyrankiewicz.

Przemawiać będą również przez radio generałowie i dowódcy wszystkich stref okupacyjnych. Stanie się zatem zadaniem repatriacji w Warszawie nie zabraknie również autorytetywnego głosu polskiego, nawołującego repatriantów do powrotu i zapewnienia im wszelkich możliwości pracy i egzystencji w ojczyźnie.

Kampania repatriacyjna ma trwać w ciągu kwietnia, maja i czerwca. Na razie zanotowano zgłoszeń repatriacyjnych do Polski: ze strefy amerykańskiej 60.000, z brytyjskiej do 100.000, ze środkowego wschodu ok. 33.000, z Włoch i Austrii mniejsze liczby. Według zapewnień p. Bergera UNRRA jest całkowicie przygotowana do wypełnienia swoich zadań w akcji repatriacyjnej.

Saperzy zbudują most pontonowy

Wobec zniszczenia przez lody dnia 21 marca br. mostu wysokowodnego w Warszawie, Minister Obrony Narodowej Marszałek Żymierski polecił na tym samym odcinku Wisły zbudować most pontonowy.

Ponadto podobny most pontonowy zbudowany zostanie na Wiśle pod Modlinem.

Oba wspomniane mosty zostaną oddane do użytku w kilka dni po opadnięciu fali wezbraniowej.

Wojna domowa w Paragwaju

N. JORK (PAP). Radio Concepcion, znajdujące się w ręku powstańców paragwajskich, donosiło, że wojska powstańcze rozpoczęły generalne natarcie na miasto San-Pedro, znajdujące się w połowie drogi pomiędzy siedzibą władz powstańczych w Concepcion a siedzibą wojsk rządowych Assuncion.

Obiekty wojskowe w San-Pedro zostały zbombardowane przez lotnictwo powstańcze przed rozpoczęciem ataku.

Połowa ogólnej liczby wojsk paragwajskich przyłączyła się do powstańców.

Pedagogiczna Komisja Współpracy Intelektualnej ZSRR

W siedzibie Towarzystwa Przyjaźni Poleko-Radzieckiej odbyło się inauguracyjne zebranie Pedagogicznej Komisji Współpracy Intelektualnej z ZSRR.

Minister tow. H. Świątkowski — prezes Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni podkreślił doniołość prac takiej Komisji dla pogłębienia stosunków między obu krajami i wzrostu wzajemnego zrozumienia.

Po dyskusji powołano 10-osobowe prezydium z wicemin. tow. Krasowską na czele.

ŚWIADEK CYRANKIEWICZ ZEZNAJE: Opór więźniów był międzynarodowy

Hoess typowym przedstawicielem narodu niemieckiego

Na popołudniowej sesji Najwyższego Trybunału Narodowego sądującego Hoessa zeznał jako świadek premier tow. Józef Cyrankiewicz.

Przewodniczący Najwyższego Trybunału Narodowego prezes Eimer prosi o wezwanie świadka Cyrankiewicza.

Przewodniczący prosi świadka o sprecyzowanie, jaki charakter posiadała organizacja ruchu oporu w Oświęcimiu — m. in. czy miała ona cechy organizacji międzynarodowej, czy też tylko polskiej.

MÓWI TOW. PREMIER

— Obóz koncentracyjny, zakładany przez SS, jak i wszystkie obozy — odpowiada świadek — Premier — nie miały nigdy charakteru międzynarodowości. Celem ich było, ażeby więźniów w obozach pomieszczać, żeby pomieszczać narodowości i — wykorzystując normalne ludzkie, tkwiące w zbiorowiskach szowinizmy — rzucić więźniów na siebie. Obozy były międzynarodowe. Więźniowie Oświęcimia składali się ze wszystkich prawie narodów, ujarzmionych przez Hitlera. I nie byłoby tu żadnego ruchu oporu więźniów, gdyby to nie był ruch międzynarodowy.

Opór więźniów musiał być także międzynarodowy. Więźniowie musieli być na tyle wychowani w duchu międzynarodowej solidarności, na ile hitlerowcy liczyli, że poprzez brak tej międzynarodowej solidarności łatwiej nie tylko ich wymordują, ale by przez to można było łatwiej rządzić ujarzmioną Europą, a w przyszłości zapewne i całym światem.

Obozy koncentracyjne dla nas nie były tylko jakimś miejscem zamknięcia. Myśmy patrzyli na obozy, jako na coś znacznie bardziej tragicznego. W obozach koncentracyjnych dokonywał się bardzo wielki eksperyment. Z jednej strony zmechanizowane, można by rzec ucywilizowane, jeżeli chodzi o pojęcie cywilizacji materialnej, niszczenie ogromnego zbiorowiska, a w przyszłości niewątpliwie niszczenie narodów, w szczególności narodów słowiańskich, a zwłaszcza niszczenie polskiego po tym preludium, którym było niszczenie narodu żydowskiego. A nie zależnie od tej strony doskonalenie środków fizycznych niszczenia ogromnego zbiorowiska, niszczenia na zimno, nie w jakiejś pasji, ale pod wpływem najbardziej głębokiego, bezlitosnego, nihilistycznego planu. Myśmy widzieli w obozie zamach na człowieczeństwo. Dla nas w obozie było jas-

ne, że gdyby wyszedł ten całkiem normalny i zwyczajny hitlerowski siepacz, to następny, którego naród niemiecki delegował do podobnej funkcji, byłby takim samym, zdolnym do takiego samego mordowania. Przecież komendant obozu w Oświęcimiu mógł mieć więcej lub mniej kłopotów z więźniami, ale z załogą SS konfliktu przez cały czas nie miał, i z narodem niemieckim także go nie miał.

Uważał się za jednego z godniejszych przedstawicieli tego narodu i jego ekspansji. I to było najtragiczniejsze że patrząc na nich mogliśmy zatracać wiarę w człowieczeństwo.

Myśmy swą postawą w obozie międzynarodową solidarność służyli? Po pierwsze do tego, żeby wewnątrz dzięki wytworzeniu tej międzynarodowej solidarności umieć odpowiednio postępować, wytworzyć w sobie to poczucie solidarności i po tym starać się narzucić je większym zbiorowościom.

Jaka była postawa więźniów pod koniec wojny świadczy fakt, że gdy pewnego razu uciekło 3 więźniów, jeden z nich został ranny i musiał wrócić z powrotem. Prawie cały obóz wiedział o tym, że więźniów ukrywa się, a jednak nikt go nie wydał. Przez miesiąc przebywał on pod moralną opieką całego obozu. Po pierwszym okresie paniki postawa więźniów stała się tak zwarta ideologicznie, że gdyby ktoś mógł dać nam broń, to wszyscy bylibyśmy żołnierzami, co walczyć nie tylko o własne życie, ale i o sprawę.

JEDEN Z BOHATERÓW

Mam przykład, o którym trudno nie wspomnieć z największym szacunkiem, a o którym na sali była już mowa. Mówię tu o przywódcy narodowców radykalnych Mosdorfie.

Zdał on sobie sprawę z tego, że Niemcy na wstępnym etapie mordują tylko Żydów. On wiedział że w obozie to jest kwestia kolejności, że obóz jest tutaj pewną soczewką, która do ostatecznej konsekwencji skupia wszystkie ideologiczne przedłużenia nacjonalizmu i szowinizmu. Rozumując to, stał się w obozie jednym z czołowych przedstawicieli pojęcia i poczucia solidarności międzynarodowej. Stał się czynnym, praktykującym reprezentantem tego pojęcia. Pomagał ludziom innych narodowości, Żydom, pomagał ludziom innych światów, socjalistom i komunistom.

Organizacja międzynarodowej solidarności w Oświęcimiu nie składała się tylko z przedstawicieli lewicy. Mieliśmy jako bardzo dzielnych towarzyszy i ideologicznie niebawale odpornych wobec tego nacisku, jaki wytwarzało życie obozowe, ludzi z Austrii czy z Niemiec. Selekcje więźniów politycznych w Austrii czy w Niemczech były innego typu, bo tam brano tylko antyfaszystów. Selekcje innego typu, gorsze może, były wśród więźniów tych narodowości, gdzie brano wszystkich, bez względu na ich postawę ideologiczną. Przyjaciół mieliśmy przede wszystkim w antyfaszystach i komunistach austriackich o których trudno wspomnieć bez słów najszczerzej przyjaźni i szacunku.

Do czego miała ta międzynarodowa solidarność służyć? Po pierwsze do tego, żeby wewnątrz dzięki wytworzeniu tej międzynarodowej solidarności umieć odpowiednio postępować, wytworzyć w sobie to poczucie solidarności i po tym starać się narzucić je większym zbiorowościom.

Jaka była postawa więźniów pod koniec wojny świadczy fakt, że gdy pewnego razu uciekło 3 więźniów, jeden z nich został ranny i musiał wrócić z powrotem. Prawie cały obóz wiedział o tym, że więźniów ukrywa się, a jednak nikt go nie wydał. Przez miesiąc przebywał on pod moralną opieką całego obozu. Po pierwszym okresie paniki postawa więźniów stała się tak zwarta ideologicznie, że gdyby ktoś mógł dać nam broń, to wszyscy bylibyśmy żołnierzami, co walczyć nie tylko o własne życie, ale i o sprawę.

Ruch w obozie był masowy i nie na jednostkach znajdował swe oparcie.

Tow. Premier wymienia cały szereg nazwisk polskich i cudzoziemskich działaczy obozowych. Padają nazwiska Hermana Langbajna, Świerczyzna, Jagiella i in.

Jest jeszcze cały szereg osób, których nie umiałbym bez spisu wylizczyć, to byli polscy oficerowie, socjaliści, komuniści, Żydzi, anarchości socjaliści, francuscy socjaliści i komuniści i delegaci, wszyscy, którzy w obozie umieli znaleźć wspólny język.

(Sprawozdanie z piątkowego posiedzenia Najwyższego Trybunału podanej na str. 2).

MIN. BIDAULT

USA będą broniły Filipin

LONDYN (PAP). — Agencja Reutersa donosi z Manili, iż prezydent Filipin, Roxas, i ambasador amerykański Mac Nitt podpisał pakt o pomocy wojskowej pomiędzy St. Zjednoczonymi a Filipinami. Rząd amerykański przyjął na siebie obowiązek obrony wysp filipińskich bez zobowiązań wzajemnych ze strony Filipin.

Na wniosek delegata Polski Rada Bezpieczeństwa ONZ zaleciła: W. Brytania i Albania mają się porozumieć

N. JORK (PAP). Spór brytyjsko-albański w sprawie minowania cieśniny Korfu, znalazł się znowu na forum Rady Bezpieczeństwa. W wyniku dochodzeń, komisja powołana do zbadań tej sprawy nie zdołała sformułować jasnych wniosków. Uważa ona, że miny których wybuch spowodował uszkodzenie okrętów brytyjskich nie mogły być założone bez wiedzy rządu albańskiego, ale, że „nic nie świadczy o tym, jakoby rząd albański sam miny te założył”. Delegat Polski amb. tow. Lange podkreślił, że wypadek mo-

gły spowodować miny założone jeszcze przez Niemców. Delegacja polska jednakże proponuje, by W. Brytania i Albania kontynuowały rokowania w dążeniu do osiągnięcia porozumienia. Przedstawiciel W. Brytanii Cadogan zgłosił rezolucję oskarżającą jednak rząd albański.

Rada Bezpieczeństwa zaleciła, by rządy brytyjski i albański doszły do porozumienia, a w razie nieosiągnięcia porozumienia obie strony mogą ponownie wnieść spór na forum Rady.

Polska weszła w okres stabilizacji Londyńskie pismo o wynikach Amnestii

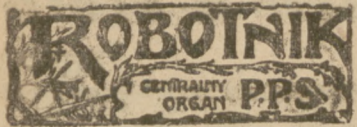
(Obsługa własna). „Daily Telegraph” w korespondencji z Warszawy zajmuje się dotychczasowym przebiegiem amnestii. Korespondent pisze: „Odpowiedź na wezwanie rządu była większa, niż oczekiwano. Przeciwnie zgłasza się dziennie 900 osób z podziemia. Nie zanotowano żadnych skarg ze strony opozycji.

pierwszego okresu powojennego i zaciętej kampanii wyborczej. Polska przechodzi do okresu stabilizacji” — kończy korespondent londyńskiego dziennika.

Powódź w Anglii

LONDYN (PAP). Na wschodzie Anglii wojsko nie jest w stanie powstrzymać naporu wód, które przetrwały tamę pod Hillgay Bridge w Norfolk. Całą noc wojsko, jeńcy wojenni i ludność pracowali przy wale, starając się go wzmocnić wszelkimi środkami.

Rozmawiałem — pisze korespondent — z pewną liczbą zwolnionych więźniów i byłych członków podziemia, którzy uważają, że rząd otrzymał dane słowa. Od chwili wejścia w życie amnestii nie zanotowano żadnych skarg między podziemiem a siłami rządowymi. Obserwatorzy dyplomatyczni stwierdzają, że po burzliwych epizodach

Warszawa, 22 marca.

W. P. S. L.

WRZENIE w szeregach PSL trwa. Jak wiadomo, p. Mikołajczyk siewił w prawach członkowskich wydawców opozycyjnego, wobec niego, tygodnika „Chłopi i Państwo”, ob. ob. Nieckie, Wycecha, Domańskiego i Dea. Komentarz ten fakt, ob. Nieckie oświadczył, że „metoda zawieszania — to objaw słabości. To zarazem pragnienie zepchnięcia opozycji do działań rozłamowych”.

Były minister z ramienia PSL, ob. Czesław Wycech, oświadczył wczoraj przedstawicielowi SAP, że zawieszenie to jest nieformalne i niezgodne ze statutem PSL. NKW-PSL, czyli organ wyłoniony przez Radę Naczelną, uzurpował sobie prawo zawieszania członków Rady Naczelnej, czyli organu zwierzchniego. Jak twierdzi ob. Wycech, również przewodniczący Rady Naczelnej PSL, dr Klernik, uważa akt zawieszania przywódców opozycji za bezprawny.

W dalszym ciągu swego oświadczenia, ob. Wycech zwraca uwagę na to, że holdujący rzekomo ideom zachodnio-europejskiej demokracji p. Mikołajczyk, niedemokratycznie łepi opozycję w szeregach własnej partii. Jest to może niespodzianka dla ob. Wycecha. Dla nas nie ulegało wątpliwości, że gdyby p. Mikołajczyk doszedł do władzy, nastąpiła by wnet legalizacja ugrupowań reakcyjnych, a w ślad za tym delegacja opozycji lewicowej. Szlachetność tego twierdzenia odczuwa teraz opozycja PSL na własnej skórze.

Na dwóch stołkach

Z OKAZJI zjazdu Rady Naczelnej Kongresu Polonii amerykańskiej, jeden z wybitnych przywódców tej organizacji ogłosił artykuł, w którym znalazł się następujące zdanie: „Najważniejszą dziś dla Polski sprawą jest ostateczne zatwierdzenie jej zachodnich granic. Granica zachodnia Polski — to nasze być albo nie być. Kto twierdzi inaczej, ten nie służy sprawie polskiej, lecz obcej i wrożej naszemu narodowi”.

Te słuszne i rozumne słowa świadczą o tym, że wśród emigracyjnych kół polskich, zaczyna budzić się zarówno poczucie rzeczywistości polskiej, jak również sumienie obywatelskie. To dodatnie wrażenie przekreśla jednak depeza wysłana przez zarząd główny Kongresu Polonii do Trumana, w której czytamy słowa uznania dla Trumana „za śmiałość i realistyczną deklarację polityki amerykańskiej” w postaci szlachetnego orzeczenia o pomocy dla Grecji i Turcji, jako środka zahamowania „imperializmu radzieckiego”.

Jest rzeczą powszechnie wiadomą, że Truman jest przeciwnikiem granic Polski na Odrze i Nysie, natomiast Zw. Radziecki jest właśnie głównym orędownikiem naszych granic na terenie międzynarodowym. Nie można więc głosić, że granice zachodnie to nasze „być, albo nie być”, a zarazem kadzi Trumanaowi na prowadzenie polityki godzącej właśnie w trwałość tych granic.

Siedzenie na dwóch stołkach jest niewygodne. Zarazem jest śmieszne i grozi przykrym wypadkiem w chwili, gdy krzesła się rozsuna.

Dyskusja nad ustrojem Niemiec

Austria zaproszona do Moskwy

Bevin — za rządem centralnym
Marshall — proponuje federację

MOSKWA (PAP). Wczorajsze posiedzenie Rady Ministrów, na którym przewodniczył Bidault trwało dwie i pół godziny. Sprawozdanie o pracach nad przygotowaniem traktatu pokojowego z Austrią złożył przedstawiciel St. Zjednoczonych gen. Clark. Zgodnie z uchwałą zastępców ministrów gen. Clark zre-

kontroli. Następnie należy przeprowadzić — zgodnie z tą konstytucją — wybory do parlamentu w celu stworzenia tymczasowego rządu centralnego. Tymczasowa konstytucja ma obowiązywać w ciągu „rocznego okresu próbnego”. Spółkompetencji rządu ma być wyłączony szereg spraw, które podlegają winy Sojuszniczej Radzie Kontroli a mianowicie: demilitaryzacji i rozbrojenia, denazyfikacji, dekar-telizacji, sprawy bezpieczeństwa, reparacje, restrykcje, sprawa jeńców i osób deportowanych, sprawa przestępstw wojennych, dalej sprawa imunitetów i potrzeb wojsk okupacyjnych, stosunki z państwami obcymi, a także obrót dewizami zagranicznymi.

FEDERACYJNY PLAN MARSHALLA
Następnie zabrał głos Marshall, który oświadczył, że Stany Zjednoczone nie zamierzają pozabawiać Niemców prawa do rządzenia w własnym kraju. Marshall proponuje wprowadzić konstytucję porzeczną b. ziem niemieckich i na ich podstawie wybrać rządy tych ziem. Następnie stworzyć centralny tymczasowy rząd niemiecki, składający się z kierowników istniejących obecnie państw i ziem niemieckich, włączając w to zarząd Berlina.

Rząd centralny obdarzony ma być ograniczoną władzą tylko w sprawach, dla realizacji których potrzebna jest decyzja w skali ogólnokrajowej. Kompetencja wszystkich pozostałych spraw ma być pozostawiona rządowi poszczególnych ziem.

BIDAULT ZŁOŻY OŚWIADCZENIE
DZIŚ
Marshall zapowiedział, że przy omawianiu tych spraw wystąpi jeszcze z szeregiem konkretnych wniosków.

Następnie przemawiał Bidault, który zapowiedział, że oświadczenie w

sprawie tymczasowego ustroju politycznego Niemiec złoży w dniu dzisiejszym.

MOSKWA (Obsl. wł.). W kołach Konferencji Moskiewskiej mówią, że wyjazd min. Bidault do Paryża ma na celu przedyskutowanie z francuskimi czynnikami politycznymi stanowiska Francji wobec nieustępliwych postaw W. Brytanii i USA w kwestii kontroli Zagłębia i Ruhry.

ROZMOWA BIDAULT ZE STALINEM

PARYŻ (PAP). Agencja France Presse donosi z Moskwy, że min. Bidault przyjął dziennikarzy w ambasadzie francuskiej w Moskwie. Bidault oświadczył, że w czasie audyencji u generała Stalina odbyła się serdeczna i wyczerpująca rozmowa. Dokonano wymiany poglądów na sprawę Niemiec, przy czym stwierdzono, że stanowisko radzieckie na sprawę federacji niemieckiej różni się od stanowiska francuskiego w tej sprawie.

Rząd St. Zjednoczonych ogłosi tajne dokumenty w sprawie Grecji i Turcji

Fala protestów w Ameryce przeciw polityce Trumana

N. JORK (PAP). W N. Jorku odbędzie się 24 b. m. masowy wiec organizowany przez amerykańską Radę Pomocy Demokratycznej Grecji przeciwko planowi Trumana. Na wiecu przemawiać będzie Hirschman, b. inspektor generalny UNRRA w Europie w czasie wojny, specjalny wysłannik Robsevelta na Bałkanach i w Turcji.

Amerykańskie koła bankowe oceniają, że z udzielonej po woj-

Paniczne nastroje w Hiszpanii

Faszyści wywożą kapitały i szykują się do ucieczki za granicę

PARYŻ (PAP). Z Hiszpanii nadchodzą wiadomości o wzroście zaniepokojenia wśród frankistów w związku ze spodziewanym upadkiem dyktatury Franco. Notuje się wywóz kapitałów do Portugalii, Argentyny i Irlandii oraz spadek papierów wartościowych. Tysiące falangistów podjęło starania o uzyskanie paszportów zagranicznych.

Szczególną uwagę zwracają manewry Franco, zmierzające do pozornej likwidacji Falangi. Akcją tą kieruje zaufany współpracownik Franco minister pracy Giron.

Plan jego przewiduje ucieczkę najbardziej skompromitowanych falangistów za granicę, podczas gdy szare masy zwolenników obecnego rządu mają być wcielone do organizacji różnego typu celem opanowania ich kierownictwa.

DEZERERCJE

Z granicy hiszpańskiej napływają w dalszym ciągu wiadomości o dezercjach i rozluźnieniu dyscypliny w oddziałach wojskowych. Żołnierze starają się przedostać do Francji lub też

przylączają się do oddziałów powstańczych.

REPRESJE W GRENADZIE
W związku ze śmiercią płk. Milana del Boscha, który zginął w potyczce z partyzantami, Gwardia Cywilna i Falanga przeprowadzają szeroką akcję represyjną, w prowincji Grenada. Dokonywane są masowe aresztowania. Trzech republikanów zostało rozstrzelanych w koszarach Gwardii.

W ONZ nie ma miejsca dla Franco

N. JORK (PAP). Rada gospodarczo-społeczna ONZ uchwaliła rezolucję postanawiającą realizować decyzję Generalnego Zgromadzenia o wykluczeniu Hiszpanii frankistowskiej z udziału w czynnościach ONZ.

Rezolucja postanawia, że rząd Francji nie będzie miał dostępu do wszelkich instytucji międzynarodowych powstałych w ramach ONZ.

Warszawie powódź nie grozi

ale dolna Wisła zrywa nowe mosty

Sytuacja powodziowa na odcinku warszawskim uległa wczoraj znacznemu polepszeniu. Komitet Przeciwpowodziowy odwołał alarm, który dla Warszawy trwał dwa dni. Jest to dowodem, że niebezpieczeństwo zostało zażegnane.

Masy spienionej wody płynącej z dużą szybkością, nie naruszają nigdzie w stolicy wałów. Górne koryta rzeki wolne jest od lodów. Daje to pewność, że nie przeżyjemy już w tym roku pochodu kry i co za tym idzie, Warszawie nie grożą już konsekwencje spiętrzenia lodów.

WODA OPADŁA
Poziom wody niższy jest od maksymalnego z krytycznego czwartku (20 bm.), który wynosił 5,28 m. W dniu wczorajszym notowano 4 metry 30 cm. o godz. 7-ej rano i 4,80 m. około godz. 16-ej. Nieznaczna ta zwykła jest wazwiskiem przejściowym i nie nasuwa żadnych obaw. Meldunki z góry Wisły są całkowicie uspokajające.

Wiceprzewodniczący Izby Gmin major Milner, zaprosił delegację w przyłączyła się do Unii — w imieniu parlamentu radzieckiego.

Wizyta radziecka w Londynie

LONDYN (PAP). Sekcja brytyjskiej Unii Międzyparlamentarnej wydała przyjęcie na cześć bawieję w Anglii delegacji Rady Najwyższej ZSRR.

Wiceprzewodniczący Izby Gmin major Milner, zaprosił delegację w przyłączyła się do Unii — w imieniu parlamentu radzieckiego.

Rząd uzyskał zgodę Izby Gmin

na utrzymanie sił zbrojnych

ale dezyderaty opozycji partyjnej będą uwzględnione

LONDYN (PAP). Po mowie ministra obrony narodowej Alexandra zabrał głos b. min. produkcji Lyttelton. Przemawiając w imieniu opozycji, zaznaczył, że konserwatyści popierać będą rząd w dążeniu do utrzymania sił zbrojnych W. Brytanii. Redukcja sił zbrojnych ze względu na sytuację gospodarczą byłaby zdaniem mówcy nonsens.

Jeden z posłów należących do grupy „rebeliantów” Paton, krytykował dążenie rządu do utrzymania dwa razy więcej wojska niż St. Zjednoczone — jeżeli wziąć pod uwagę stosunek procentowy do liczby ludności. Inny poseł z tej samej grupy, Wyatt, apelował o rząd o zdemobilizowanie jeszcze 4 miliona ludzi, ponieważ w przemyśle panuje wielki brak sił roboczych. Poseł Zilliaeus zarzuca rządowi dążenie do zawarcia jednostronnego porozumienia ze St. Zjednoczonymi. Zilliaeus ostrzega, że St. Zjednoczone dostarczą środków i zechcą wszystkim kierować, podczas gdy W. Brytania musiałaby dostarczyć mięsa armatniego dla realizowania celów USA, które pozostają w sprzeczności z zasadami socjalistycznymi rządu.

Zdaniem posła Paget, również z

Wspólna narada kobiet PPR i PPS

W dniu 19 bm. odbyła się narada przedstawicieli Rady Kobięcej CKW PPS i Wydziału Kobięcego KC PPR. Przewodniczyła tow. Osóbka-Morawska, przewodnicząca Rady Kobięcej CKW PPS, referowała tow. Orłowska — kierowniczka Wydziału Kobięcego KC PPR.

W nastroju serdeczności i wzajemnego zrozumienia powzięto szereg uchwał, dotyczących zacieśnienia współpracy na wszystkich odcinkach pracy kobiecej.

Uzgodniono stanowisko w sprawie zapewnienia szkolenia zawodowego, a tym samym możliwości zarobkowania licznym rzeszom kobiecym, a szczególnie tym, które na skutek wojny i okupacji utraciły mężów i stały się żywicielkami rodzin. Omówiono również zagadnienie konieczności nowelizacji ustawaodawstwa o ochronie pracy kobiet oraz palącą sprawę opieki nad dziećmi.

Zacieśnienie współpracy wydziałów kobiecych PPR i PPS należy przyjąć do zapewnienia kobiecie pol-

nieję zarzuty, min. Noel Backer stwierdził, że rząd pragnie poprzeć ONZ swą siłą zbrojną. Rząd uwzględni jednak nastroje, które znalazły wyraz w zgłoszonej poprawce.

Wniosek wyrażający zgodę na politykę rządu w dziedzinie obrony został zaakceptowany bez głosowania.

Przypomniał Ameryce o ofiarach agresji niemieckiej

N. JORK (PAP). Polak Jerzy Sadowski (deputowany demokrata ze stanu Michigan) zaproteściował w Izbie Reprezentantów, aby Kongres USA wysłał specjalną komisję do Polski, Ukrainy i Białorusi, gdyż „czas najwyższy pomyśleć o sposobach udzielenia pomocy ofiarom agresji niemieckiej, zamiast popierać odbudowę Niemiec”.

Zdaniem Sadowskiego, sprawa pomocy Niemcom zbyt żywo obchodzi Amerykanów, czego dowodem są choćby ich częste wycieczki do Niemiec.

je jeszcze w niektórych punktach obserwacyjnych zostanie zapewne w przeciągu najbliższych dni zniesiony.

POWRÓT DO DOMU
Równocześnie z odwołaniem alarmu, likwidacji uległo pogotowie sekcji społecznej. Ewakuacyjne ciężarówki odesłane zostały do normalnej pracy. Członkowie Komitetu Przeciwpowodziowego z Dzielnicy PPS Saska Kępa, którzy mieli przeprowadzać i kierować na swoim terenie ewakuację, wrócili do domów po dobre przeszo trwającym dyżurze. Nastroj napięty uwagi i nieustannej gotowości wszystkich mieszkańców zagrożonych dzielnic, ustąpił uczuciu ulgi.

Na ulicach Czerniakowa i Saskiej Kępy spotyka się rodziny z tobotkami, wracające z dobrowolnego, wygnania do swoich domowych pieleszy. Ciągła ona za sobą całe karawany wózków, tacek i różnych innych „małokalibrowych” środków komunikacji, zatrzymując się chwilami dla zacerpnienia oddechu lub zapytania przygodnego przechodnia, czy „powodzi naprawdę już nie będzie?”.

WISŁA
Pochód lodów na środkowej Wiśle przybrał rozmiary groźne. Należy się liczyć z dalszymi eskadami i zniszczeniem mostów prowizorycznych. Powyżej Warszawy sytuacja wydaje się opasowna, mimo, że może nadejść następna fala powodziowa spowodowana dalszym topnieniem śniegów w górnym dorzeczu Wisły, gdzie niektóre rzeki zaczynają przybierać.

Wskutek wtargnięcia lodów z Wisły na Bugo-Narę (zator pod Zakroczyrzem) zniszczony został most drogowy, prowizoryczny w Nowym Dworze, most kolejowy poważnie uszkodzony — ruch pociągów wstrzymany. Zator na Wiśle w rejonie Połonic — Tomaszowice spłynął w dół, zator pod Krakami ruszył po południu w dół i wpływa w stronę Warszawy. Wele w okolicach Krasek zalana.

Zator w rejonie Czerwińska na Wiśle wywołał spiętrzenie wody i zalew terenów na lewym brzegu. Most drogowy w Wyszogrodzie zagrożony.

Wskutek naporu wód, oba mosty drewniane, kolejowy pod Małknią zostały zniszczone.

ODRA
W środkowym biegu Odry utrzymują się zatory. Oczekuje się ruszenia lodów w dolnej części Odry. W Człajkach zrzerna została część przejeżdżającego drogowego. W Pomorsku na Odrze most kolejowy uszkodzony, ruch pociągów całkowicie przerwany.

Ciężka sytuacja mostów w Głogowie, gdzie woda sięga do spódów konstrukcji. W okolicy tej woda wysła przez wały ochronne, zatapiając duże pola i okolicznych terenów.

WLASNA POLITYKA USA

WASZYNGTON (PAP). Wicemin. spraw zagranicznych USA Acheson oświadczył na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych Izby Reprezentantów, że wkrótce zostaną ogłoszone tajne dokumenty, które będą stanowiły uzasadnienie stanowiska St. Zjednoczonych w sprawie Grecji i Turcji.

Acheson oświadczył, że St. Zjednoczone mają zamiar prowadzić w Grecji własną politykę, która nie zawsze będzie identyczna z polityką W. Brytanii.

Zapytany, czy St. Zjednoczone będą popierały ustrój monarchistyczny w Grecji, Acheson odpowiedział, że w sprawie ustroju musi zdecydować naród grecki.

TURCJA NIEZADOWOLONA
ANKARA (SAP). Organ kół demo-

Akty śmierci dowodem winy

8-letnie dzieci niemieckie — mordercami

Piątkowe zeznania świadków rzuciły nowy snop światła na stosunki panujące w obozie oświęcimskim oraz na bezpośrednią działalność i zachowanie się Hoessa.

Świadek Jan Dziopek mówi o znęcaniu się nad więźniami i zabójczym „sporcie”. Przytacza następnie wypadek, gdy zaprzęgnięto księżę do ciężkiego walcia i wielu z nich tym walcem zmiażdżono.

Katowani więźniów, przydzielonych do karnej kompanii na bloku Nr. 11 przyglądał się przez okno Hoess wraz ze swoją rodziną.

W roku 1942 świadka przydzielono do kancelarii obozowej. Stwierdza, że akty śmierci były notorycznie fałszowane. Wszystkich więźniów rozstrzelanych w ciągu roku 1940 i 1941 podano jako przeniesionych do innego obozu. Fałszerstwa te zdaje się przebrały miarę, gdyż pewnego razu wpadł do kancelarii jeden z SS-manów, który był mocno zaferowany i wszystkie dokumenty kazał spalić.

Świadek przytacza następnie wypadki ludobójstwa w obozie.

HOESS PRZYGLĄDĄŁ SIĘ MORDOWANIU WIĘZIÓW

Świadek Teoduz Pietrzykowski zeznał, że Hoess przyglądał się katowaniu więźniów. Obserwował on scenę następującą: pewna kobieta pracująca w polu podczołgała się do kałuży, żeby napić się wody. SS-man podeszedł ją psami. W chwili po tym puszczono jeszcze dwa psy, które kobiecie zagryzły na śmierć. W obecności Hoessa SS-mani utopili kobietę w dole z wodą.

Innym znów razem więźniarka urodziła na drodze dziecko. Noworodka porwał pies i zaczął tarmosić. SS-man kąpielcem wytrącił dziecko psu z pyska. Dziecko wpadło do rowu. Była to scena tak straszna, że nawet SS-manki dostawały spazmów i mdlały. Hoess przyglądał się temu wszystkiemu z najzwyklejszą zimną krwią.

Świadek Adam Zaharski, dyrektor

WASZYNGTON (PAP). Wicemin.

spraw zagranicznych USA Acheson oświadczył na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych Izby Reprezentantów, że wkrótce zostaną ogłoszone tajne dokumenty, które będą stanowiły uzasadnienie stanowiska St. Zjednoczonych w sprawie Grecji i Turcji.

Acheson oświadczył, że St. Zjednoczone mają zamiar prowadzić w Grecji własną politykę, która nie zawsze będzie identyczna z polityką W. Brytanii.

Zapytany, czy St. Zjednoczone będą popierały ustrój monarchistyczny w Grecji, Acheson odpowiedział, że w sprawie ustroju musi zdecydować naród grecki.

TURCJA NIEZADOWOLONA
ANKARA (SAP). Organ kół demo-

Departamentu Ministerstwa Pracy stwierdza, że postępowanie władz obozowych z więźniami było z góry ustaloną metodą wypracowaną w najdrobniejszych szczegółach.

Świadek dostał się do kancelarii szpitalnej. Stwierdza, że była to jedna wielka fabryka fałszywych dokumentów. Do kart zgonu wpisywano pierwsze lepsze choroby z podręcznika medycyny.

Świadek zdołał zamurować w ścianie 15 najbardziej charakterystycznych kart zgonu. Znajdują one obecnie w Krakowie. Ich fotokopie świadek przedłożył Trybunałowi. Fotografie pokazał Hoessowi, który potwierdził, że dokumenty są autentyczne.

Na tym rozprawę przedpołudniową zakończono.

Popołudniową rozprawę przeciwko Hoessowi wypełniły w znacznej części zeznania świadka premiera tow. Cyrankiewicza (Podajemy je na str. 1).

ŚWIADKOWIE MÓWIĄ DALEJ

Po tow. Premierze zeznaje Przewodniczący Najwyższego Sądu Ludowego w Pradze, Jarosław Drabek, b. więzień Oświęcimia. Połowa transportu, z którym przybył dostała się od razu do komór gazowych. Świadek opisuje potworne warunki obozowe, znęcanie kapów i dozorców.

Do obozu sprowadzano 8 — 10 letnich chłopców niemieckich, którzy gromadzi w łóżkach i łaskami bili i zabijali więźniów. Jeśli ktoś do nich zwracał się z jaką prośbą, oznaczało to natychmiastową śmierć. Te niemieckie dzieci przeżywały stale w towarzyskie kapów — zbrodniach.

Świadek wspomina o bloku 10-ym, w którym odbywały się doświadczenia na kobietach. Na koniec wreszcie świadek podkreśla, że Oświęcim, w którym zginęło wiele tysięcy obywateli czechosłowackich stał się synonimem czeskiego męczeństwa. W obozie oświęcimskim zginęło bowiem 150 tysięcy obywateli czechosłowackich.

Na tym rozprawę odroczone do dnia jutrzejszego.

NOWINY
LITERACKIE

PRZEGLĄD PRASY

Wielka Brytania powołała swój CUP NA MARGINESIE

coraz wyraźniej wkraczając na drogę gospodarki planowanej

Pędźmy, lećmy...

„NOWINY LITERACKIE”
Ukazał się pierwszy numer „Nowin Literackich” — pierwszego po wojnie warszawskiego pisma literackiego na dużą miarę.

Ubiegły tydzień w Wielkiej Brytanii upłynął pod znakiem trzydniowej debaty w Izbie Gmin na temat sytuacji gospodarczej.

Obywateli brytyjski zmuszony do ciągłych ograniczeń i wyrzeczeń, choć wojna skończyła się już przed blisko dwoma laty, wytrącony z równowagi ostatnimi kataklizmami klimatycznymi i opałowymi — z wyjątkowym zainteresowaniem śledził na łamach prasy przebieg dyskusji w parlamencie, oczekując odpowiedzi na dręczące tu wszystkich dziś pytanie: „Jak długo potrwa jeszcze kryzys, czy jest możliwe szybkie opanowanie sytuacji ekonomicznej i kiedy będzie można wrzeszcząc złuzować pasy?”

Czy otrzymał na pytanie to odpowiedź? W pewnym sensie tak. Dowiedział się, że sytuacja jest zła, ale nie beznadziejna i że wybrana przez rząd droga do jej rozwiązania jest ciężka, trudna, lecz bezsprzecznie słuszną i jedyną. Ze potrzebne są dalsze ofiary i wyrzeczenia. Ludność Wielkiej Brytanii miała sposobność raz jeszcze przekonać się, że rząd socjalistyczny odważnie stanął przed społeczeństwem i bez osłonek przedstawił krytyczną sytuację gospodarczą, zwracając się do narodu z apelem o dalszy wysiłek i o dalsze wyrzeczenia.

Angielski CUP

Cztery dziedziny gospodarki brytyjskiej: opał, rolnictwo, transport i siły robocze były przedmiotem najbardziej zażartej dyskusji, w której głos zabierali ministrowie Isaacs, Dalton, Alexander, szef opozycji Churchill, poseł socjalistyczny Greenwood i inni.

Największą sensacją dwugodzinnego exposé ministra Stafford Crippsa była zapowiedź stworzenia Międzyministerialnego Komitetu Planowania, którego zadaniem będzie opracowywanie ogólnego planu produkcji przemysłowej na daleki dystans, a przede wszystkim przygotowanie Pięcioletniego Planu Gospodarczego. Jednocześnie Komitet ten przeprowadzi, jako pierwszą swą pracę, rewizję planu na rok 1947, który wymaga pewnych korekt.

Organizacja Komitetu opierać się będzie na wzorach stworzonych podczas wojny, gdy jako organ planowania wojennego działał powołany w roku 1942 przy Ministerstwie Produkcji sztab, złożony z przedstawicieli wszystkich zainteresowanych ministerstw. Każde ministerstwo związane z przemysłem, handlem czy innymi dziedzinami życia gospodarczego, posiadać będzie stały wydział planowania, a pracę ich koordynować będzie Komitet Międzyministerialny. Na czele tego brytyjskiego CUP-u stanie prawdopodobnie jeden z wybitnych ekonomistów. Nazwisko jego nie zostało wprawdzie jeszcze ujawnione, lecz ma to być człowiek o wyjątkowych kwalifikacjach i dłużejletnim doświadczeniu w tej dziedzinie.

Drugim ważnym posunięciem, mającym na celu zapewnienie współpracy przemysłu z organizacją planowania gospodarczego, będzie powołanie specjalnego, niewielkiego, urzędu, w którym reprezentowane będą: Międzyministerialny Komitet Planowania, przemysłowcy i świat pracy za pośrednictwem Związków Zawodowych. Urząd ten uczestniczyć będzie zarówno w opracowywaniu planu, jak i w jego wykonywaniu.

Stojąc w obliczu palącego problemu wzmocnienia wydajności przemysłu, od którego zależy będzie równo waga gospodarcza państwa, Wielka Brytania coraz wyraźniej wkracza na drogę gospodarki planowanej, nie tylko na odcinku przemysłu upaństwowionego, lecz również w skali ogólnej. Ostatnie kwestie gospodarcze, niespotykany dotąd w swych rozmiarach kryzys opałowy, stały się dla rządu brytyjskiego lekcją, że planowanie powinno być odważniejsze, bardziej zdecydowane i bardziej kompletne i że machine, która nim

kieruje, należy wzmocnić i usprawnić.

Program dalszych ograniczeń

Abym podnieść wydajność przemysłu, a tym samym odzyskać równowagę gospodarczą, rząd postanowił krocząc nadal po linii ograniczeń i wyrzeczeń. Oto w krótkim rzucie wyliczone tego oszczędnościowego programu:

Węgiel: trzeba oszczędzić przynajmniej 80.000 ton tygodniowo. Jeżeli plan ten nie powiedzie się — trzeba będzie wrócić znów do drastycznych metod wyłączania prądu, a co za tym idzie, zahamowania przemysłu. Trzeba się liczyć również z możliwością wprowadzenia całkowitego racjonowania opału. W ciągu najbliższego półroczia produkcja węgla wzrosnąć musi o 10%. Jeżeli tylko będzie to możliwe, rząd uczyni wszystko, aby w bieżącym roku wprowadzić import węgla z zagranicy (przed wojną Anglia eksportowała 40 milionów ton węgla rocznie).

Transport: z dniem 1 czerwca zredukowany zostanie o 10% kolejowy ruch osobowy.

Eksport: na potrzeby eksportu rząd przeznacza 25% produkcji przemysłowej. „My, w kraju, będziemy musieli zadowolić się resztą — Oświadczył minister Cripps. — Od eksportu zależy bowiem import”.

Plac: w stosunku do polityki plac nie zajdą żadne zmiany. Rząd stoi na stanowisku, że jakiegokolwiek podwyżki możliwe są tylko wtedy, gdy towarzyszy im wzrost produkcji. Dla utrzymania stopy życiowej lepsze są niższe ceny i stałe zarobki, niż ceny i zarobki goniące się wzajemnie.

Siły robocze: jednym z najtrudniejszych dziś do rozwiązania problemów gospodarki brytyjskiej jest problem siły roboczej. Potrzeby są ogromne. Kopalnie muszą przyjąć w ciągu pierwszego roku 100.000 górników. Przemysł włókienniczy potrzebuje 88 tysięcy robotników, a z tej liczby 26 tysięcy, głównie kobiet, natychmiast. Podczas debaty gospodarczej rozpatrywano najróżniejsze źródła ewentualnej siły roboczej: 1) wojsko (opozycja nawoływała do zredukowania armii, licząc obecnie 1.427.000 żołnierzy), 2) robotnicy zagraniczni spośród uchodźców (displaced persons). Anglia zamierza w pewnym tylko stopniu wykorzystać siły zagraniczne. Jeżeli chodzi o kopalnie, rząd uważa za stosowne oprzeć się na dalszą metę na siłach krajowych, wzbijając robotników przez zwiększenie atrakcyjności tego zawodu, poprawę warunków oraz przez szkolenie nowych kadr.

„Nie uda nam się na pewno zwrócić do pracy w górnictwie naszych własnych robotników, jeżeli stworzymy pozory, iż jest to tak nieprzyjemne zajęcie, że trzeba zatrudniać w nim cudzoziemców!” — powiedział z humorem minister Cripps.

W rolnictwie natomiast oprzeć się będzie można w większym stopniu na robotnikach cudzoziemskich wzbierających z Niemiec. W końcu tego roku około 100.000 obcokrajowców pracować będzie w Anglii na roli.

Innym źródłem siły roboczej jest przeniesienie do przemysłu robotników zatrudnionych w mniej ważnych gałęziach życia: głównie chodzi o zredukowanie stałego personelu w tzw. totalizatorze sportowym, a zwłaszcza footballowym. Pracuje tam 75.000 kobiet. Rząd zamierza zredukować tę liczbę, przenosząc kobiety do przedziału i tkalni, na mocy polubownej umowy z przedsiębiorcami totalizatora i zatrudnionymi pracownikami. Gdyby jednak do porozumienia nie doszło — ministerstwo pracy zapowiada powzięcie ostrych środków dla zniesienia dziwnych anomalii w gospodarce ludzkiej.

Pomimo ostrych ataków Churchilla i całej opozycji, wniosek rządowy, wzywający Izbę do poparcia polityki gospodarczej w celu przewyciężenia trudności, przyjęty został 374 głosami — przeciw 198. Anglia odrzuca więc tradycyjny liberalizm, rozumiejąc, że musi przystosować do potrzeb społecznych i państwowych całokształt swojej gospodarki.

DANUTA RAJGRODZKA

Organ Andersa stwierdza stabilizację sytuacji w Polsce

TEL-AVIV. Stabilizacja sytuacji w Polsce przekreśla nadzieje andersowskie na jakiegokolwiek „zmianę” w kraju. Przynajmniej to otwarcie wyrażony w Palestynie „Tygodnik APW”, pisząc: „Zamiast tymczasowego rządu będzie rząd stały i w ogóle zamiast prowizorium państwo - polityczne, zaczynając się wyłaniać w miarę upływu czasu bardziej ustabilizowane kształty państwowości. Jednym z wewnętrznie - politycznych skutków wyborów będzie wprowadzenie do życia kraju momentu wzrastającej stabilizacji politycznej”.

Na powodzian

Koło PPS przy Min. Rolnictwa i Reform Rolnych w dniu objęcia przez tow. dr. Kowalewskiego — stanowiska wiceministra — 2000 zł.

Na sieroty

Tow. Rosicki (Grodzisk) — 2000 zł.

Poświęcenie sztandaru Związku b. Więźniów Politycznych

W dniu 23 b.m. (niedziela) odbędzie się uroczystość poświęcenia sztandaru Związku Byłych Więźniów Politycznych. Na uroczystości przybędzie Prezydent R. P. Bolesław Bierut, premier tow. Cyrankiewicz i Marsz. Żywiecki.

Uroczystość rozpocznie się o godz. 8.30 wymarszem delegacji Okręgów Związku oraz organizacji na miejsce zbiórki (pl. Zwycięstwa). O godz. 9.50 Prezydent udekoruje sztandar Krzyżem Grunwaldu.

Następnie, po złożeniu wieńców na Grobie Nieznanego Żołnierza, pochod z pocztami sztandarowymi uda się ul. Królewską i Krakowskim Przedmieściem do Teatru Polskiego, gdzie o godz. 11.00 odbędzie się uroczysta akademii.

Po części oficjalnej, w której przemówi Prezes Związku — premier Cyrankiewicz — odbędzie się część koncertowa z udziałem orkiestry symfonicznej Filharmonii Warszawskiej. Uroczystości powyższe odbędą się w ramach Międzynarodowego Tygodnia Solidarności Byłych Więźniów Politycznych.

D. R.

Podwyższenie rent emerytalnych obowiązuje od 1.4 rb.

W związku ze skasowaniem emerytom od dnia 1 kwietnia 47 r. kart żywnościowych, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów, po porozumieniu z Komisją Centralną Związków Zawodowych w Polsce i zainteresowanymi Zarządami Głównymi, uchwalił w dniu 18.III 47 r. ogólną podwyżkę zaopatrzeń emerytalnych i rentalnych.

I tak: wysokość renty wypłacanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wynosić będzie od dnia 1.IV 47 r. 2000. — miesięcznie plus dodatek na każde dziecko w kwocie zł. 500.

przy czym wysokość renty z ubezpieczenia emerytalnego robotników jest zrównana z rentą z ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Najniższa emerytura b. pracownika państwowego zarabiającego do 2000 zł. wynosić będzie 2000 zł., z pewną progresją dla rencistów o wyższych emeryturach zasadniczych z tym, iż na każde dziecko również przysługujące będzie dodatek w kwocie zł. 500.—

Emeryci samorządowi zostali wyróżnieni w prawach z emerytami państwowymi. W podobny sposób zostało uregulowane zagadnienie emerytur w Monopolach. Na P. K. P. — emeryci uzyskali również podwyżkę zasadniczej emerytury o 750 zł. i dodatki rodzinne w wysokości 500 zł.

Dla pracowników zakładów prywatnych, którzy otrzymywali emerytury, od b. właścicieli na zasadzie zobowiązań prywatno - prawnych, przysługują emerytury wypłacane przez Z. U. S. w wysokości zaopatrzeń „inwalidzkich”. Dotyczy to między innymi b. pracowników szeregu zakładów włókienniczych i innych.

Akcja kulturalna i oświatowa TUR-u zakreśla coraz szersze kręgi

Towarzystwo Uniwersytetów Robotniczych zorganizowało konferencję prasową poświęconą działalności tej, coraz bardziej rozwijającej się, instytucji.

TUR powstał w roku 1922 z inicjatywy Ignacego Daszyńskiego jako bezpartyjną organizację dla szerzenia kultury i oświaty wśród mas robotniczych. Stworzenie placówki tej było odpowiedzią na nurtujące w społeczeństwie prądy fałszywowskie na szczeblu i ciemnotę.

TUR posiada różnorodne sekcje (w opóźnionej działalności organizatorstwa ruchu spółdzielczego w Polsce — tow. tow. Szwalbe, Osóbka - Morawski i Kurylowicz). Będąc organizacją, obejmującą przede wszystkim zagadnienia oświaty i kultury wśród dorosłych, TUR posiada również sekcję młodzieżową — Organizację Młodzieży TUR, która usamodzieliła się coraz bardziej, a obecnie, po reaktywowaniu działalności Towarzystwa w roku 1944 — osiągnięta całkowita niezależność, staje się organizacją młodzieżową Polskiej Partii Socjalistycznej.

Działalność TUR jest między innymi organizacją oświatową i kulturalną, na której terenie współpracują ze sobą obce partie robotnicze.

Od państwa otrzymuje Towarzystwo wydatną pomoc finansową. W powojennym okresie organizacyjnym — Towarzystwo rozwijało ośrodki systematycznego kształcenia, a szkolnictwo Turowe obejmuje obecnie setki szkół kształcenia od kursów dla analabistów, poprzez szkoły powołowe, średnie, uniwersytety powołowe, aż do

szkół wyższych (Wyższa Szkoła Nauk Społecznych w Krakowie).

TUR prowadzi na terenie kraju a poprzez swoje oddziały również we Francji i w Belgii, liczne świetlice, domy kulturalne, teatry, biblioteki, Akcja nauczania biegnie dwoma torami: nauczanie specjalne — TUR-owe oraz nauczanie ogólnokształcące. Uniwersytety Powołowe — wieczorowe szkoły dla dorosłych — skupiają szerokie rzesze robotników, pracujących w ciągu dnia w kopalniach i fabrykach, a spędzających wieczory w TUR-owych uczelnianach, które po pierwszym roku ogólnym — przygotowawczym, dają im w drugim roku wykształcenie bardziej zróżnicowane, na wydziałach samorządowym lub spółdzielczym. Świetlice, których TUR posiada przeszło 50, organizują liczne zespoły artystyczne: teatry amatorskie, teatry dla dzieci, zespoły taneczne, chóralne i orkiestrowe.

TUR posiada również teatry zawodowe w Łodzi i w Krakowie oraz teatr objazdowy województwa krakowskiego. Na kursach świetlicowych i w ogniskach metodycznych kształcą się przyszli kierownicy i klasownikscy świetlice dla dorosłych.

Przywrócenie kart żywnościowych w przemyśle, które je miały utracić

Na posiedzeniu Komitetu Ekonomicznego Prezydium Rady Ministrów w dniu 26 lutego r.b. postanowiono, w związku z koniecznością ograniczenia zaopatrzenia reglamentowanego, odebranie kart żywnościowych, między innymi, pracownikom przemysłu społecznego, poligrafiem i menadżerom państwowym.

Wobec braku zgody Komisji Centralnej Związków Zawodowych na pozabawienie kart żywnościowych pracowników przemysłu państwowego, po uzgodnieniu tej sprawy, wróciła ona ponownie na Komitet Ekonomiczny, który po reasumpcji swej poprzedniej uchwały przywrócił w dniu 18 bm. pracownikom wspomnianych trzech grup przemysłu prawo do dalszego korzystania z kart żywnościowych.

Wobec tego, że zainteresowane grupy pracownicze nie otrzymały już na miesiąc masek kart żywnościowych,

Komitet Ekonomiczny polecił rozprawienie ich w trybie uproszczonym. Jednocześnie Komitet Ekonomiczny stwierdził, że dalsze ograniczenia zaopatrzenia reglamentowanego nie będą stosowane.

Nowa Pomoc Szwedzka przede wszystkim w dożywianiu ludności

Akcja szwedzka zawdzięcza swoje chlubne osiągnięcia nie tylko ofiarności społeczeństwa szwedzkiego, lecz i wyjątkowo sprężystej organizacji, na której czele stoją mjr. Hans Ehrenstrale, kpt. Molander, Ake Olausson i inni, którzy stali się szczytami przyjaźni Polaków.

P. Ehrenstrale, obecnie szef polskiego oddziału Szwedzkiej Pomocy dla Europy, stoił ostatnio wzięty ministrowi

wi Pracy i Opieki Społecznej, tow. K. Rusinkowi i omówił z nim plany zakreślonej ze strony Szwecji dalszej akcji charytatywnej, z uwzględnieniem nowych, wyłaniających się w Polsce potrzeb, zarówno w zakresie dożywiania ludności, jak i zaspokojenia szeregu potrzeb pracowników intelektualnych (pomoc naukowe, wyższe uczelnie, biblioteki, szpitale i t. p.)

Akademia ku czci tow. Fajnera

W Łodzi odbyła się staraniem Żydowskiej partii socjalistycznej „Bundu” akademii w rocznicę śmierci tow. Leona Fajnera („Mikolaja”). Tow. Fajner, przed wojną znany działacz socjalistyczny na terenie Krakowa, podczas okupacji stanął na czele podziemnego C. K. „Bundu”.

Na akademii przemawiali tow. poseł Schundenfel, przewodniczący C. K. „Bundu” i ob. poseł Marek Arczyński, który w latach okupacji ściśle współpracował z tow. Fajnerem.

— Panie szanowny, łap pan „NOWINY” Kapelusze nie ważny!

Życie GOSPODARCZE

W przededniu doniosłych decyzji

Jeden ośrodek dyspozycyjny pokieruje odbudową Warszawy

Konieczność stworzenia jednego ośrodka dyspozycyjnego, kierującego odbudową Warszawy, omawialiśmy na łamach „Robotnika” wielokrotnie. Doświadczenia minionego sezonu budowlanego podkreśliły jeszcze tę potrzebę.

W szeregu wypadków i różnic zdań, jakie się wytworzyły, musiała nawet interweniować Naczelna Rada Odbudowy Stolicy, do której autorytetu się odwoływano.

Doniosłe przeobrażenie

Powołana w 1945 roku Naczelna Rada Odbudowy Stolicy miała za własne ciwne zadanie zmobilizować siły społeczne całego narodu dla odbudowy Warszawy. Ogrom wysiłku, jakiego wymagało pełne zrealizowanie tego zadania jest zbyt wielki i na wiele lat rozłożony, aby mógł go wykonać samorząd miejski czy dwie lub więcej instytucji nie mogących często znaleźć wspólnego języka.

Sieć komitetów Naczelnej Rady Odbudowy, która pokryła kraj, pozwo-

liła nie tylko spopularyzować hasło odbudowy stolicy, ale zebrać w stosunkowo krótkim czasie na drodze ofiarności społecznej ponad 300 milionów złotych.

Rozrost jednak agendy Rady, a utorytet jaki sobą reprezentowała spowodowały, że w obliczu wytworzonej sytuacji, powstałej w dziele odbudowy stolicy Rada musi obecnie ulec reorganizacji.

Cały sens zmian, jakie projektuje przeprowadzić się w jej konie opiera się na stworzeniu z niej urzędu, który by kierował całością odbudowy Warszawy. Jego kompetencji podlegać będzie zatwierdzenie planu, budżetu i kontrola wykonania.

Na czele nowej Rady Odbudowy, mającej już charakter urzędu, rozstrzygniętego definitywnie wszystkie zagadnienia związane z odbudową Warszawy, stanie Prezydent R. P. Bierut. 80-osobowy skład ma zagwarantować prężność i szybkość podejmowania decyzji tak potrzebnej w tych warunkach. Uprościć i skrócić odbudowę, ciępiąc dotąd na przesost biurokracji — oto naczelne zadanie Rady w jej nowej postaci.

Podział zadań

Akcja mobilizacji sił społecznych nie zostanie jednak zaniedbana. Prze-

ciwnie — projektuje się nawet rozszerzyć ją przez rozbudowę sieci komórek w terenie. Przede wszystkim należy dotrzeć do tych warstw i ośrodków społecznych, które dotychczas dla odbudowy stolicy zrobiły jeszcze niewiele. Do większej współpracy trzeba przede wszystkim wciągnąć wieś. Akcją propagandową odbudowy Warsza-

wy musimy także znaleźć odpowiednie echo za granicą.

Ten nowy rozrost, to umacnianie hasła odbudowy stolicy, stwarza konieczność podziału funkcji. Naczelna Rada Odbudowy, mając już inne zadanie, nie będzie mogła się tym zająć. Najprawdopodobniej powstanie nowa organizacja związana jednak personalnie z Naczelną Radą.

Jakiś zaś obrót weźmie ta sprawa wykaże trzecia sesja Naczelnej Rady Odbudowy Stolicy, która odbędzie się 30 bm. Na decyzje jakie wówczas zapadną Warszawa będzie czekała z najwyższym zainteresowaniem. (Ra)

30 marca plenarna sesja Naczelnej Rady Odbudowy Stolicy

W niedzielę 30 marca r. b. w sali posiedzeń Prezydium Rady Ministrów odbędzie się trzecia i kolejna plenarna sesja Naczelnej Rady Odbudowy pod przewodnictwem Prezydenta R. P. — B. Bieruta. Sesję poprzedzi zjazd delegatów wojewódzkich N. R. O. W., których obrady odbędą się w Warszawie 29-go bm. Obradom tym będzie przewodniczył gen. dyw. adm. M. Spychalski.

Żywiół zwyciężył człowieka

Pięć godzin walki o mosty modlińskie

(OD SPECJALNEGO WYSLANNIKA)

Stoję koło mostu wysokowodnego, a właściwie koło jego szczytków. Obok kręcą się saperzy. Stroskane ich miny wyraźnie świadczą, że są bardzo przybiti swoją klęską. Jeden z nich mówi: — Jak tu zerwać, to i nasz most też poleci.

— Jaki „nasz most” — zapytałem. — A ten, cośmy go w Modlinie budowali.

Tak, teraz masy kry przebiły się przez Warszawę i następnym punktem nieważnym jest Modlin. Decydujemy się więc szybko i już za chwilę Willis redakcyjny pędzi przez ulicę Pragi, kierując się na szosę Jabłonowską. Szosa przedstawia malowniczy widok: zwalony śniegu, progi lodowe i szerokie bajora brudnej wody, przez które samochód przepływa, jak amfibila, by za chwilę dobrać nas podziurca na najbliższym polu lodowym. Wreszcie Nowy Dwór.

Pytamy o sytuację na rzece. Na razie wszystko dobrze, bo Bug i Narw stoją jeszcze w okowach lodu. Jednak z rozmów wynika, że wszyscy bardzo się niepokoją losom swoich dwóch mostów — kolejowego i szosowego. Oba przewidywane — przeżyły już dwa lata, gdy tymczasem były budowane z obliczeniem na parę tygodni.

Nowy Dwór leży na lewym brzegu połączonym tutaj Bugu i Narwi, które cztery kilometry dalej wpadają do Wisły. Z drugiej zaś strony, w widłach rzeki rozsiadła się stara, nepoleńskie czasy pamiętająca twierdza Modlin, której

czarne forty widać z daleka na wzgórzu. W Modlinie stale przebywa duża załoga wojskowa. Tam też znajdują się oficerskie szkoły łączności i saperów, tak że jest to typowe wojskowe miasteczko. Na przeświadczeniach Nowy Dwór jest jego cywilnym uzupełnieniem. Żyje on wyłącznie z garażami modlińskimi. Nic więc dziwnego, że dnia Nowego Dworu połączenie z Modlinem, to... kwestia życia i śmierci. Ktoś bowiem będzie kupował w licznych sklepikach i się dawał w knajpkach, których jest tyle na każdej ulicy — gdy żołnierze zostaną odcięci od miasteczka fałami Bugo-Narwi?

Jedziemy nad rzekę. Zapada już mrok. Oba mosty zamknięte są dla ruchu. Legitymacja prasowa otwiera na jednak drogę i podochodzimy zupełnie blisko.

Brzegi obu stron rzeki pełne ludzi. Po stronie modlińskiej przeważa kolor khaki. Saperzy kręcą się gorączkowo. Naboje trytylowe leżą na szosie i na moście.

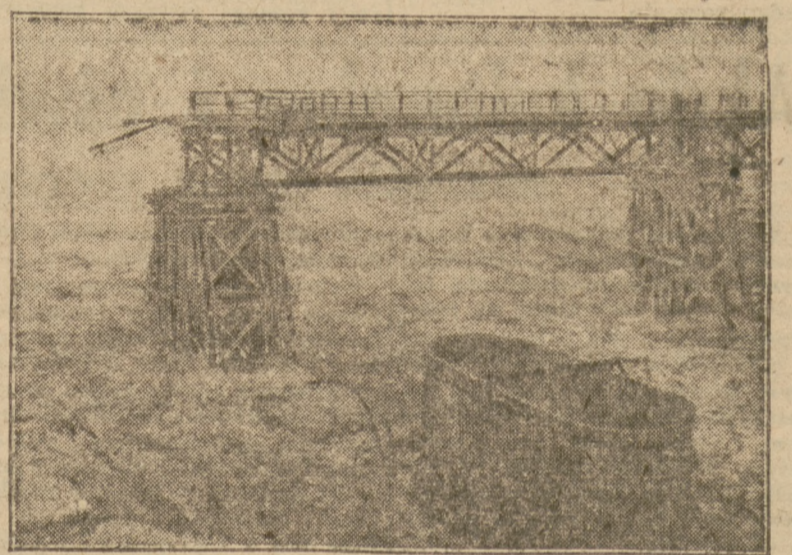
Okazuje się, że sytuacja jest wręcz paradoksalna. Oba mosty posiadają doskonale uzbrojone i białe, zwrócone naturalnie przeciwko prądowi Bugo-Narwi. Tymczasem na Wisłę pod Zakroczymerem zrobił się zator. Poziom Wisły podnosi się coraz bardziej i jest znacznie wyższy, niż poziom lodu na Bugu i Narwi. Powstał wsteczny prąd. Woda u ujścia Bugo-Narwi kłębi się, widać wielkie wiry.

Od Wisły napływają wielkie kry. Saperzy rzucają bezustannie pociski. Cóż, kiedy mosty nie mają z tyłu żadnej ochrony. Nieopatrzone zupełnie izbyce, odwrócone tyłem do wstecznego prądu, tylko hamują przepływ kry. Raz po raz złomy lodu prawie metrowej grubości uderzają w pale mostu drogowego. Trzykilogramowe ładunki trytylu nie odnoszą prawie żadnego skutku.

Walka trwa już trzy godziny. To samo się dzieje na moście kolejowym. Jest już zupełnie ciemno. Na obu brzegach zapalono silne reflektory, w blasku których widać wysiłki saperów. Niestety na próżno. Około 9-ej wieczorem pojawia pierwsze spojenia mostu szosowego. Przechyla się on niebezpiecznie. Saperzy trwają nadal na swoich stanowiskach. Nie to jednak nie pomaga. Pal po palu, uderzany górami lodowymi, łamie się rzucając zapalka. Spojenia filarów i izbyce rozlatują się z chrzęstem, przypominającym darcie gazet. Dalsze przebywanie na moście grozi śmiercią. Trzeba zaprzestać dalszej walki. Saperzy jeszcze z brzegu próbują rzucać pociski. Wreszcie w jednym filarze pękają ostatnie pale. Most jakby się wyprostował i nieco podniósł, by z głośnym pluskiem paść w dół.

Po tym pierwszym zniszczeniu następne przychodzi jeszcze łatwiej. Patrzmy z przerażeniem na trywiół, który okazał się silniejszy od człowieka... (mz).

Zerwany most kolejowy

Drowniany most kolejowy koło Cytadeli rusną w apłetrzone nurty Wisły, (SAP).

Przydział tłuszczów dla Polski na rok 1947

International Emergency Food Council przyznał Polsce alokację tłuszczów na rok 1947 w wysokości 70 tys. ton. Cyfra ta obejmuje zarówno tłuszcze jadalne, jak techniczne. Część tej alokacji wykonana UNRRA, która zakupiła już dla Polski m. inn. następujące tłuszcze: 16 tys. ton kopry z Filipin, 8 tys. ton oleju kokosowego z Kalifornii, 6 tys. ton margaryny oraz 5 tys. ton smalcu ze Stanów Zjednoczonych.

Część transportów sprowadzona zostanie przez poszczególne Centrale

Handlu Zagranicznego, a mianowicie: tysiąc ton ziarna palmowego z Afryki Zachodniej, orzechy ziemne i olej w ilości 6 tys. ton z Indii Brytyjskich, 2 tys. ton oleju słonecznikowego z Argentyny, około 300 ton nasion ryżu z Brazylii i tysiąc ton smalcu ze Stanów Zjednoczonych.

Z tłuszczów technicznych, według udzielonych informacji, otrzymano na przyczepnie tysiąc ton oleju palmowego z kolonii portugalskich, przeszło 10 tys. ton oleju linianego z Argentyny, 500 ton oleju trycynowego z Brazylii, 500 ton oleju Tung z Chin i 500 ton z Argentyny, oleju wielorybiego i rybiego 5 tys. ton z Islandii i 5 tys. ton z Norwegii, następnie mydła i kwasy tłuszczowe z Kanady (1.200 ton), Stanów Zjednoczonych (8.300 ton), Australii (tysiąc ton).

Nieuczciwy aptekarz za kratami

Do jednej z aptek na Pradze zgłosił się pewien inżynier z receptą wystawioną przez lekarza Miejskiej Pomocy Lekarskiej z prośbą o sporządzenie lekarstwa dla obłożnie chorej żony.

Aptekarz oświadczył jednak, że brak mu koniecznych do sporządzenia lekarstwa surowców.

Inżynier nie dał jednak za wygraną i idąc za poradą jednego ze swych znajomych polecił przepisać receptę z blankietu urzędowego na blankiecie prywatnym. Niezbędne do spreparowania lekarstwa surowce znalazły się w mgmencie oka, zaś lekarstwo sporządzono za „skromną” sumę 780.— zł.

Wypadek ten nie uszedł uwagi Warszawskiej Delegatury Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i pan aptekarz powędrował za kraty. Za swoje zdecydowanie społecznie praktyki w stosunku do ludzi pracy.

Dom Akademicki uwolniony Studenci zajmują pokoje

Wysiłki studentów nad odfekowaniem Domu Akademickiego przy pl. Narutowicza zostały zrealizowane.

Dnia 17 bm. opuścił gmach Centralny Zarząd Motoryzacji. Ale... niekompletnie — informuje nas kurator Domu Akademickiego ob. Darowski. Jeszcze 18 rodzin (b. urzędnicy PUS-u) bez zgody zarządu akademickiego zajmują dotychczas pokoje na piętrach. Nie zwolniono są jeszcze nadto: spółdzielnie, kioski i lokal sklepowy — tak potrzebne młodzieży akademickiej.

Gałość gmachu wymaga poważnego remontu. Reprezentacyjne drugie piętro zostało w stanie godnym pożarowania. W chwili obecnej jest odnawiany i remontowany na koszt Ministerstwa Oświaty. Pracami kieruje inspektor inż. Maszkiewicz z Warszawskiej Dyrekcji Odbudowy. Oprócz remontu w pawilonie głównym przeprowadzana jest odbudowa gmachu od ul. Uniwersyteckiej 5. Roboty są zamawiane.

Kilka dni temu odbyły się przetargi na remonty instalacyjne (wody, kanałizacji, gazu, elektryczności). Roboty wymagają nowych kredytów (około 10 milionów zł.) na całkowite dokończenie budowy. Pieniądze te muszą się znaleźć — aby mogło zamieszkać nowych 600 akademików.

Apelujemy więc — koledzy ob. Darowski — do Ministerstwa Skarbu, Oświaty i Aprowizacji — o nowe kredyty.

Sądymy, że należy dokonać wszelkich wysiłków, aby znaleźć fundusze na dalsze prowadzenie remontu i pomocy dla studentów, którzy walczą o swoje służne prawo. (Jk)

15 maja pogrzeb zamordowanych bydgoszczan

W Bydgoszczy odbędzie się 15 maja manifestacyjny pogrzeb 2.000 ofiar mordów hitlerowskich, pogrzebanych we wspólnym mogile na terenie Miedzynia pod Fordonem w t. zw. „Dolinie Śmierci”.

Ekshumowani pochowani zostaną po 5 w jednej trumnie. W wypadku zidentyfikowania zamordowanego, rodzina będzie mogła zabrać jego szczątki.

Albo... — albo! Ropiejący wrzód — na targowiskach

Większość warszawskich targowisk znajduje się ciągle w stanie ostatecznego zaniedbania. Objętość władz wobec warunków sanitarnych, panujących na wszystkich niemal stołecznych targowiskach jest zdumiewająca.

8 mil. franków na Daninę Narodową od Polaków z Francji

PARYŻ (PAP) — W ramach zbiórki na Daninę Narodową we Francji zebrano dotychczas ponad 8 mil. franków. Rezultat ten świadczy o ofiarności i o uczciwych przywiązaniu wychoździwa polskiego we Francji do kraju.

W akcji Daniny Narodowej współpracują wszystkie organizacje polskie.

porę roku. Karygodne lekceważenie nakazów sanitarnych smęci się (tak jak zamieścił się podczas zlikwidowanej na szczęście epidemii duru brzuszno-go latem ub. roku), na zdrowiu konsumentów. Za kilka tygodni, rozpocznie się handel jaryzami. Niebezpieczeństwo epidemii wzrastanie.

Trzeba się do tego zabrać energicznie i skutecznie. Jeżeli brak środków, to należy opodatkować jednorazowo wszystkich, którym bazar służy jako miejsce niezłych interesów i przeprowadzić pierwsze konieczne inwestycje.

W okolicy Dworca Gł., w samym niemal centrum miasta, nie, może istnieć targowisko, — gdzie brud walczą o lepsze z niechujstwem! Jeżeli nie uda się poprawić stanu sanitarnego — to targowisko trzeba bezwzględnie zlikwidować. (wk)

Advertisement for a book 'Życie Sabiny' by Kasi Kupid Bogusławskiej, published by Spółdz. Wyd. Wiedza, priced at 280 zł.

Advertisement for a sports event 'SPORT MKS czy Grochów? Jutro walka o prowadzenie w I grupie' featuring a match between MKS and Grochów.

Obwieszczenie

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Warszawie obwieszcza, że po zmarłych:

KEONIKA ZEBRAN PARTYZNYCH
Kolo PPS przy Kuratorium Okr. Szkolnego Warszawskiego, ul. Marszałkowska 6, dnia 22 marca r. b. (sobota), o godz. 14-tej, zebranie członków i sympatyków PPS z referatem polit. tow. prof. Winickiego Wiestawa.

Dzielnica „Ożerniaków”, ul. Stepiańska 42, dnia 23 marca r. b. (niedziela), o godz. 14-tej, zebranie członków i sympatyków PPS z referatem polityczno-gospodarczym tow. Sierpińskiego Wacława.

DZIELNICA BRDYMIEJCIE
Dnia 23 b. m. o godz. 10 rano w lokalu dzielnicy Mokotowska 51,53 odbędzie się doroczną konferencję dzielnicy (wybory nowego komitetu).

W związku z tym prosimy wszystkich tow. delegatów o odbiór mandatów uprawniających do brania udziału w konferencji w dn. 21 i 22 b.m.

SEKCJA STOŁECZNO - WOJEWODZKA NAUCZYCIELI PPS
Sekcja Stołeczno - Wojewodzka Nauczycieli PPS podaje do wiadomości tow. nauczycieli, że w dniu 23 marca 1947 r., o godz. 10-ej, w lokalu CKW PPS przy ul. Daszyńskiego 13 (Wieska).

Referat polityczny wygłosi tow. min. H. Jabłoński. Referat zawodowy tow. J. Michniewicz.

Stołeczny Komitet PPS wywaza wszystkich tow. nauczycieli do obowiązkowego stawienia.

DZIELNICA MOKOTÓW
Dnia 23.III r. b. o godz. 10 rano, odbędzie się zebranie członków PPS podzielnicy Mokotów, ul. Miłobędzka 16 z referatem tow. Olszowskiego.

Dnia 23.III r. b. o godzinie 11 rano, odbędzie się zebranie członków PPS Dzielnicy Mokotów z referatem tow. W. Winickiego, „Karol Marka tworca nauk Socjalizmu”.

Dnia 24.III r. b. o godzinie 15, odbędzie się zebranie członków Kola PPS i PPR Samochodni Min. Kom. ul. Czerwikowska 190 z referatem tow. Fenkisy.

Dnia 27.III r. b. o godzinie 15, odbędzie się zebranie członków Kola PPS Centralnego Zarządu Państwowego Przemysłu Fermentacyjnego, ul. Narbutta 7 z referatem tow. Makowieckiego i tow. Klekowskiego.

Dnia 27.III r. b. o godzinie 9.30 rano, odbędzie się zebranie członków Kola PPS Straz Ogniowa, ul. Polna 1, z referatem tow. posła dr. Krygiera i tow. dr. Grubana.

PRELEGENTY SK PPS
Stołeczny Komitet PPS podaje do wiadomości tow. tow. Prelegentom SK PPS.

Custyszmy Co w Radio

NIEDZIELA, 23 MARCA
Warszawa I

6.57 Sygnal czasu; 7.05 Muzyka; 8.00 Dziennik poranny; 8.25 Muzyka poranna; 8.55 Pogadanka Łódzkiej Rodziny Radiowej; 9.00 Nabożeństwo z Bazyliki na Pradze; 10.00 Aud. regionalna; 12.05 Popioły; 14.40 Teatr Wyobraźni; 15.20 Konk. Polskiej Kapeli Ludowej; 16.00 Aud. dla dzieci; 16.20 Muz.; 17.00 Podwieczorek przy mikrofonie; 18.20 Aud. wojskowa; 20.25 Konc. rozrywkowy; 21.05 Międzynarodowy Tydzień Solidarności B. Węzłów Politycznych; 21.15 „U naszych przyjaciół”; 21.45 Aud. rozrywk.; 22.00 „Popioły”; 22.25 Konc. Ork. Tanecz. B.R. 23.10 Ostatnie wiad.; 23.30 Muzyka popularna z płyt.

Warszawa II
9.05 Muzyka poważna; 11.15 Muzyka; 13.40 Muzyka; 14.10 Muzyka; 14.30 Zagadki radiowe; 18.15 Aud. muz. operowej.

SZLIFIERKI
suporlowe, ostrzałki narzędziowe, wiertarki, tokarki Inz. SZKLARZE-
KATOWICE Warszawa, Jagiellońska 12,
Katowice, Krakowska 1, 3333

Pracownia Kuśniersko - Krawiecka
J. SOCHACKI J. BŁASZCZAK
Mokotowska 49 w Warszawie

Poleca: Futra, płaszcze, Kostiumy, garnitury męskie, fasony francuskie i angielskie. Dla PP. Urzędników państwowych i samorządowych udzielamy kredytu 6-cio mies. 4472

MAGAZYN WYROBÓW
Srebrnych i Platerowanych

„GRAVET”
Warszawa, Marszałkowska 84

Zawiadomienie
Zawiadamiamy wszystkich naszych prenumeratorów, że prenumerata miesięczna „Robotnika” z dniem 1 kwietnia r. b. wynosić będzie zł. 70.

ADMINISTRACJA.

Ogłoszenie o przetargu
Państwowy Zarząd Przemysłu Garbarni „GEMZA” Warszawa - Praga ul. Kamionkowska 43, ogłasza przetarg na roboty elektryczne siły i światła w budynku garbarni.

Zainteresowanych uprasza się o podjęcie ślepych kosztorysów w biurze garbarni od 10-ej do 14-ej za zwrotem kosztów do dnia 24.III.1947 r.

CENY OGŁOSZEŃ
Ogłoszenia drobne naddane po 15 zł. za wyraz. Poszukiwanie rodzin, pracy i zguby pośl. za wyraz Reklamowe 1 mm szerokości i 10 zł. w tekście redakcyjnym 60 zł. Tytułowy drukem 100 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

PRENUMERATA MIESIĘCZNA 60 ZŁ.

że wykład tow. posła Rapackiego Adama został przesunięty na d. 26.III r. b. (środa), o godz. 16-ej. Następne wykłady: dnia 21.III r. b. (piątek) - „Ruch zawodowy” wykład tow. posła Motyki, dn. 24.III r. b. (poniedziałek) - „Propaganda” wykład tow. Serkowski, dnia 25.III r. b. (wtorek) - „Plan 3-letni” wykład tow. dra Greniewskiego.

KOLO PPS CENTR. PRZEM. KAWOWY
Kolo PPS przy Centr. Przemys. Kawowym, ul. Noakowskiego 10, sobota dnia 22.III r. b. o godz. 15-ej, zebranie członków i sympatyków PPS z referatem polityczno-gospodarczym tow. dra Neumark Stanisława.

KOLO PPS PRZY CENTRALI „SPOLEM”
W poniedziałek dnia 24 marca r. b. odbędzie się zebranie członków i sympatyków Kola, na którym referat wygłosi tow. Sendak, na temat „Zasady socjalizmu i PPS, a życie gospodarstwa Polskiego”. Obecność członków obowiązkowa.

DOROCZKARZE PPS-OWCY
Dnia 23 marca r. b. (niedziela), o godz. 10-tej, odbędzie się zebranie organizacyjne w lokalu Stołeczno Komitetu PPS, Mokotowska 24 - IV p., Kola Doroczkarzy Warszawskich, na które zapraszają Towarzystwo Doroczkarzy i sympatyków PPS.

TEATRY

TEATR POLSKI (Karasia 2):
Sobota, godz. 14.30: „Szkola obnowy” (przedstawienie szkolne), godz. 18.00: „Orestesja”.

TEATR „ROZMAITOSC” (Marszałkowska 6): godz. 18.00: „Faust”.

TEATR MAŁY (Marszałkowska 81): godz. 18.00: „Subretka” Devala.

TEATR POWSZECHNY (Zamojskiego 20): godz. 18.00: „Przyjaciel przyjdzie wieszak”.

TEATR M. O. „STUDIO” (Karowa 31): godz. 18.00: „Salachot duszy” J. Cieciskiego.

TEATR „JASKÓŁKA” (Marszałkowska 69): godz. 18.00: „Zolnierz Królowej Madziarskiej”.

TEATR MUZYCZNY DWI (ul. Kruczej 13): godz. 18.00: „Zolnierz Królowej Madziarskiej”.

TEATR DZIECI WARSZAWY (Studio Karowa 31): godz. 12.30: „Pan Tom buduje dom” (w dni powszednie przedstawienie zamknięte dla szkół i instytucji). Ostatnie 2 przedstawienia: 30 b. m. premiera widowiska „Na jagody” w-g M. Konopnickiej dla dzieci od lat 4.

PRASKI TEATR REWII (Zygmuntowska 8): Rewia „Gwiazdy na Pradze”. Początek godz. 17.15. W niedzielę i święta: 17.15, 17 i 19-ta. Ceny biletów od 40 - 21.

WOLNY TEATR REWII (Wolska 8): wystawia codziennie wesołą rewie „Tyko w Warszawie”. Początek godz. 17-ta i 19-ta. W niedzielę i święta g. 15-ta, 17 i 19-ta. Ceny biletów od 40 - 21.

IMPREZY NIEDZIELNE (23 B. M.): Godz. 11.30 - sala „YMCA”, ul. Konopnickiej - Wł. Kędra - Muzyka hiszpańska. Godz. 15 - sala „Roma” - „Powitanie wiosny” (pokaz mody) z udziałem Chmurkowskiej, Gadejskiej, Sojeckiego, Luczaja i innych.

KINA

KINO „PALLADIUM” (Złota Nr. 5): „Eskapada”. Pocz. seansów godz. 14, 16, 18, 20.

KINO „POLONIA” (Marszałkowska 56): „Ludzie i manekiny”. Początek seansów godz. 14, 16 i 20.

KINO „STYLLOWY” (Marszałkowska 112): „Pont Carral”. Początek seansów: 14, 16, 18, 20.

KINO „ATLANTIC” (Chmielna 38): „Marsylianka”. Pocz. seansów 14, 16, 18, 20. W niedzielę i święta poranki o 12-ej. KINO „SYENA” (Kraga, inżynierska 4): „Zamieć śnieżna”.

KINO „TECZA” (Zoliborz Suzina 4): „Niebo jest dla was”.

OGŁOSZENIA DROBNE

POTRZEBNI: magazynier do centralnego magazynu, biuralista do prowadzenia karcoteki magazynowej, referent materiałowy. Złazyc się Państwowe Zakłady i Warsztaty Samochodowe, Warszawa, Chmielna róg Wilekiej - baraki, pok. 14. Warunki do omówienia. 4555

UNIEWAŻNIAM zgubioną legitymację biletu miesięcznego EKD wydaną w październiku 1946, Strakowski Bronisław, Włochy Warszawa. 4618

UNIEWAŻNIAM zgubioną kartę rejestracji RKU Skierniewice, Grzeszcak Tadeusz. 4615

UNIEWAŻNIAM skradzione: kennekarty, zaświadczenie pracy, bilet kolejowy i In. Bielecka Wanda, Dąbrówka Szlachecka. 4598

UNIEWAŻNIAM zgubione karty rozpoznawcze, karty rejestracyjne RKU Włochy Piotrowski Stanisław. 4585

UNIEWAŻNIAM legitymację szkolną Kowalska Radziława Grochowska 52. 4622

ZGUBIONO legitymację nauczycielską Nr. 152 na nazwisko Świerzewski Franciszek. 4580

GADOMSKICH: Tadeusza lat 48, Feliksa 45, Walerii 44, Władysława 38, dzieci Franciszka i Eleonory z domu Luczyńskiej poszukuje brat Aleksander zamieszkuje: Dobra koto Szczelna pow. Nowogród. Wiadomość: Bartoszewska 16, Warszawa, Zachodnia 7 m. 18. 4618

RYTYNOWANY buchalter - bilansista poszukuje odpowiedniej posady, Francuska 6 m. 5. 4590

MAZGA TADEUSZ, Kosów Łacki zgubił kartę rejestracyjną RKU, która unieważnia. 4579

UNIEWAŻNIAM następujące zgubione dokumenty wystawione na nazwisko Kozłowski Stanisław: legitymacja PKS, legitymacja PPS, zaświadczenie o demobilizacji wystawione przez RKU W-wa - Miasto.

- Zywica Aronie Chaimie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1765 Praga.
- Kloska Janie współwłaścicieli nieruchomości Działki Anin powiatu Warszawskiego.
- Sommer z Wróblewskich Wandzie Marit właścicieli nieruchomości Osada Buchnik B powiatu warszawskiego.
- Majszczyk Ludwiku współwłaścicieli nieruchomości Nr. 4866 Praga.
- Sosnowskim Stanisławie właścicieli nieruchomości Nr. 8664/L 122.
- Sosnowskim Stanisławie i Sosnowskim Oskarze współwłaścicieli nieruchomości Nr. 8287 i Nr. 5985.
- Mirgos I voto Lubowickiej Helenie właścicieli nieruchomości Nr. 11329 - 11330.
- Kacnelenbogen Pinkusie współwłaścicieli nieruchomości Otwock Wschodni powiatu warszawskiego.
- Kropisk Janie właścicieli nieruchomości Nr. 9054.
- Marciniak Józefie i Katarzynie małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Dobra Park Jordanowie powiatu bielskiego.
- Absztajn Chaimie właścicieli nieruchomości Willa Janówek - Rójewo powiatu mińskiego.
- Krassowskiej Zofii właścicieli nieruchomości Nr. 5816.
- Listek Aronie i Chai małżonkach właścicieli nieruchomości Kolonia Archaj - Listków powiatu warszawskiego.
- Pińskiej Helenie współwłaścicieli nieruchomości Kolonia Marysin Wawerski powiatu warszawskiego.
- Gawłowskiej Irenie Otolii współwłaścicieli nieruchomości Osada Srebrna Góra Nr. 32 powiatu warszawskiego.
- Oldak Kielmanie i Karolu współwłaścicieli nieruchomości Dobra Kosowo litera D powiatu pułtuskiego.
- Cesania Zdzisławie współwłaścicieli nieruchomości Plac Wołomiński skie powiatu radzyńskiego.
- Czarneckim Kazimierzu współwłaścicieli nieruchomości Nr. 421 Praga.
- Sobolewskiej zameżnej Molentowskiej Jadwidzie współwłaścicieli nieruchomości Osada Lipówka A powiatu warszawskiego.
- Mokotowskim Rachmilu Icku współwłaścicieli nieruchomości Osada Mrozów Nr. 36A powiatu warszawskiego.
- Mielnik i Melnik Surze Ryfco współwłaścicieli nieruchomości Osada Okęcie Nr. 25 powiatu warszawskiego.
- Frydberg i Fridberg Michale współwłaścicieli nieruchomości Nr. 7592.
- Końskier Moszku Aronie i Basi z Himelstejnów współwłaścicieli nieruchomości Willa Grand powiatu warszawskiego.
- Szafran Esterze właścicieli nieruchomości Nr. 874 Praga.
- Dulkiewicz Tadeuszu Ignacy m właścicieli nieruchomości Nr. 14195, Nr. 14196, Nr. 14197, Nr. 14198.
- Tyborowski Stanisławie właścicieli nieruchomości Nr. 29.
- Kalinowski Janie Augustcie, właścicieli nieruchomości Nr. 5739.
- Rotermund Stefanie Wacławie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 7496.
- Manduk Wacławie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 3100, Nr. 773 i Nr. W 2175.
- Niteckiej Joannie z Radwańskich właścicieli nieruchomości Nr. 3106-N i współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1574-N.
- Temkin Szajndl, Horowitz Szmai - Mozesie współwłaścicieli nieruchomości Otwock Wschodni powiatu warszawskiego.
- Sobótka Aleksandrze współwłaścicieli nieruchomości Działki Anin powiatu warszawskiego.
- Zielńskim Zygmuncie Wiktorynie właścicieli nieruchomości Willa Zosinek 12, powiatu bielskiego.
- Orzechowskiej Helenie współwłaścicieli nieruchomości Kolonia Czechowice L. M. powiatu warszawskiego.
- Ajzensztejn Moszku współwłaścicieli nieruchomości Osada Gocławek powiatu warszawskiego.
- Kuczyńskiej Lei i Łai współwłaścicieli nieruchomości Nr. 6022.
- Zochowskiej Zofii Janinie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1712 i właścicieli nieruchomości Nr. 12482 i współwłaścicieli nieruchomości Nr. 3020.
- Augustyniak Franciszku właścicieli nieruchomości Nr. 7443 i współwłaścicieli nieruchomości Osada Anitra, powiatu bielskiego.
- Rybak Majerze i Chaimie małżonkach, Sruł-Godelu i Hindzie Zylbersporn małżonkach, Dawidzie i Rajzli Gerszman małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Willa Grand powiatu warszawskiego.
- Miszczak Władysławie współwłaścicieli nieruchomości Willa Harenda powiatu warszawskiego.
- Gawar i Gawarskiej Bronisławie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 2311.
- Oreńskich Jerzym i Eugenii Reginie małżonkach właścicieli nieruchomości Osada Jezowka Nr. 62 powiatu warszawskiego.
- Piekacz Reginie współwłaścicieli nieruchomości Osada w kolonii Wiktoryn Nr. 5 powiatu warszawskiego.
- Baumgart Hermanie i Izraelu Hermanie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 967 Praga.
- Korneman Stefanie-Adamie właścicieli nieruchomości Nr. W 3019.
- Jońskim Aleksandrze właścicieli nieruchomości Nr. 1780 Praga.
- Tokarskiej Ludwice z Wróblewskich współwłaścicieli nieruchomości Nr. 6522.
- Rostkowskim Feliksie współwłaścicieli nieruchomości Nr. W 677.
- Kligmanowej Pesie i Grinbergowej Chaimie-Cyrli współwłaścicieli nieruchomości Nr. 814.
- Bluhowej Chai współwłaścicieli nieruchomości Nr. 6769.
- Kacyzne Szolomie i Chaimie małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Osada Japonka Nr. 10 powiatu warszawskiego.
- Wronka Stanisławie właścicieli nieruchomości Osada Hamernia powiatu grójckiego.
- Papierburch Lipie, Poli, Wolfie - Berze i Szpajzman Basi współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1990 Praga.
- Lejman Fajdze współwłaścicieli nieruchomości Willa Elhade powiatu warszawskiego.
- Szenberg Moszku-Josku współwłaścicieli nieruchomości Nr. 4898 Praga.
- Halbersztadt Moszku i Moszko właścicieli nieruchomości Nr. 1166.
- Brojda i Brojdo Fajdze, Ascher czyli Aszer i Oszer Rajzli i Redze właścicieli nieruchomości Nr. 1419 AB i współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1621.
- Turow Benedyctie, Ascher czyli Aszer i Oszer Rajzli i Redze, Brojda i Brojdo Fajdze współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1828.
- Brojda i Brojdo Jakubie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1621, Nr. 2162 i Nr. 2162-A.
- Ascher czyli Aszer i Oszer Jonym i Rajzli i Redze właścicieli nieruchomości Nr. 445.
- Mackiewicz Pawle Pinchusie i Esterze małżonkach i Brun i Bryn Izaak i Ajzku współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1505 K.
- Kożuchowski Józefie Bolesławie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1524 i Nr. 1523.
- Słiwowski Józefie wierzycielu zł. w zlocie 44000 kaucji i 5820 z procentami i kosztami zabezpieczonych na nieruchomości Kolonia Balcerówka powiatu warszawskiego.
- Śmietanka Joannie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 2366.
- Mościckim Władysławie właścicieli nieruchomości Nr. 10224.
- Mokotowicz Lejzorze i Chaimie - Fajdze małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Nr. 12307 i Nr. 12860.
- Ajzenfus Judce-Lejbie, Ajzenfus Abie, Ajzenfus Janklu Szulimie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 13512, Nr. W 503 i Nr. W 538.
- Klejnweksler Chaimie Jakubie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 7983.
- Lending Henie-Rajzli i Nudelholc Izrieli współwłaścicieli nieruchomości Willa Wygoda powiatu warszawskiego.
- Kordon Janklu-Josku i Etece małżonkach, Lenkowskich Hercu i Chaimie małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Osada Gocławek Nr. 223 powiatu warszawskiego.
- Szmunes Alterze-Benecjanie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 753 Praga i właścicieli nieruchomości Nr. 1353 Praga.

Ogłoszenie o przetargu

Dyrekcja Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę

200 sztuk rozporok żelaznych na wykop. 0.80 m
50 sztuk rozporok żelaznych na wykop. 0.90 m.

Informacje i materiały przetargowe otrzymać można w biurze Dyrekcji w Warszawie przy ul. Starynkiewicza Nr. 5 - Dział Zaopatrywania - i piętno pokój Nr. 27 w godz. od 9 do 12.

Oferty należy składać w tymże pokoju do godz. 10-ej, dnia 1.IV.1947 r. Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 11-ej.

- Mąsorskim Franciszku współwłaścicieli nieruchomości Willa Wesoła powiatu warszawskiego.
- Centner Fraimie i Efraimie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 11397, Nr. 5005 i Nr. W 369.
- Bankier Fiszu i Reszce małżonkach właścicieli nieruchomości Nr. 1126, Nr. 976, Nr. 1064 F i Nr. 983 Praga.
- Bankier Fiszu właścicieli nieruchomości Feliksa powiatu warszawskiego.
- Grabowski Wacławie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 12758.
- Szner Aleksandrze-Juliuszu-Alfredzie współwłaścicieli nieruchomości Zalesie Wyżyny powiatu grójckiego.
- Orchoń i Ochoń Esterze współwłaścicieli nieruchomości Willa Stasinek Nr. 66 powiatu warszawskiego.
- Zomberg Lejbie, Zomberg Chawie, Rozenbaum Surze współwłaścicieli nieruchomości Osada Mrozów Nr. 36 A powiatu warszawskiego.
- Nowak Władysławie-Aleksandrze właścicieli nieruchomości Nr. 10597.
- Zemczyż Włodzimierzu właścicieli nieruchomości Nr. 2674.
- Krzeszczak Władysławie współwłaścicieli nieruchomości Dobra Nowa Miłosa powiatu warszawskiego.
- Lerowski Czesławie Marianie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1670, Nr. 915-916, Nr. 1023 B, Nr. 1876, Nr. 696 FG, Nr. 1054, Nr. 696 E i Chotomów-Swoboda powiatu warszawskiego.
- Grynstaż z Michowskich, Surze, Rachman Janklu, Rachman i Rozenfeldów Rajzli, Glasman Herszku, Glasman Dobrej-Rajzli współwłaścicieli nieruchomości Willa Wajnrot powiatu warszawskiego.
- Spektor Lejbie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 4630 Praga.
- Zyłowskim Antonim-Norbencie współwłaścicieli nieruchomości Dobra Blizne litera B powiatu warszawskiego.
- Nikiel Czesławie współwłaścicieli nieruchomości Nr. W 1539.
- Majewskim Stanisławie właścicieli nieruchomości Nr. 9486.
- Lipszy i Lipszy Gabryelu-Wolfie i Surze małżonkach Wajnblat Josku i Chawie małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Willa Otwockie powiatu warszawskiego.
- Bruszewskiej Aleksandrze współwłaścicieli nieruchomości Kolonia Białoleka Dworska 829 powiatu warszawskiego.
- Klawe Karolu-Stefanie właścicieli nieruchomości Nr. 1759.
- Grędyszyńskim Kazimierzu współwłaścicieli nieruchomości Osada Leśnogóra A powiatu warszawskiego.
- Rotstein Marjochu-Menachemie i Marjante i Taubie małżonkach Blaufuks Aronie-Szoelu-Jakubie i Goldzie małżonkach właścicieli nieruchomości Osada Zorza Nr. 2 powiatu mińskiego.
- Brand Aronie, Brand Esterze współwłaścicieli nieruchomości Osada włościańska Januszowska powiatu mińskiego.
- Wajner i Wajner Wigdorze, Epsztajn Ruchli, Wajner i Wajner Wolfie-Dawidzie, Wajner i Wajner Icku-Ajzku, Wajner i Wajner Janklu, Szyferman Chaimie-Chai właścicieli nieruchomości Osada Grodzisk Nr. 89, powiatu bielskiego.
- Ajzenberg Icko i Izaak współwłaścicieli nieruchomości Nr. 12644.
- Kenigsztejn Abramie współwłaścicieli nieruchomości Osada Jezowka Sad powiatu warszawskiego.
- Kobiereckim Janie, współwłaścicieli nieruchomości Dobra Brodno powiatu łowickiego.
- Fryszman z Blankierów Surze wierzycielu 50.000 złotych w zlocie z kaucją 5.000 złotych w zlocie zabezpieczonej na nieruchomości Osada Wilhelmina powiatu warszawskiego.
- Braff Chaimie-Elu właścicieli nieruchomości Willa Otwocka Braffe powiatu warszawskiego.
- Sztrumpf Bronisławie współwłaścicieli nieruchomości Osad Zemoń powiatu warszawskiego.
- Sztrumpf Moszku-Jakobie i Chince małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Nr. 9163.
- Altmej Surze-Ryfco właścicieli nieruchomości Nr. 1400 Praga.
- Jakubianie Marianie właścicieli nieruchomości Willa Sosnowka-Emblanów-Górne Nr. 551 powiatu warszawskiego.
- Nawara Antonim współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1757-H.
- Kercksim Ludwiku współwłaścicieli nieruchomości Miasto Lea Zalesie powiatu grójckiego.
- Bejm i Böhm Dorocie i Dwójrze właścicieli nieruchomości Willa Wanda powiatu warszawskiego i współwłaścicieli nieruchomości Nr. 5906.
- Brazławskim i Bralaskim Salomonie właścicieli nieruchomości Willa Syrena powiatu warszawskiego.
- Szklarek Franciszku współwłaścicieli nieruchomości Willa Górc F. S. powiatu warszawskiego.
- Eljencwaj Wolfie-Berku i Bernardzie właścicieli nieruchomości Nr. 6527, Nr. 6528, Nr. 2192/3, Nr. 2960-A, Nr. 1089-D, Nr. W 1279 Marcela Nr. 9, Kolonia Polesie i Osada Konstantynów A powiatu warszawskiego.
- Najfeld Szulimie-Icku i Heni z Trostermanów małżonków współwłaścicieli nieruchomości Willa Grand powiatu warszawskiego.
- Szymańskim Michale-Franciszku-Józefie, Szymańskiej Marii-Janinie właścicieli nieruchomości Willa Włochy litera A Nr. 6 powiatu warszawskiego.
- Iers Esfirze, Iers Henryku-Chaimie, Ajzensztat Rurwinie i Robercie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 184 G, Praga i Nr. 8347 i Nr. 7116.
- Iers Esfirze, Iers Henryku-Chaimie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1091 S.
- Liwysz Mieczysławie i Mozesie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1253 - 1258 Praga, Nr. 205 Praga, Nr. 150 A Praga.
- Liwysz Natalii (zonie Mieczysława - Mozesia) współwłaścicieli nieruchomości Nr. 5932.
- Liwysz Mieczysławie i Mozesie współwłaścicieli nieruchomości Dobra Ziemska Osada Las Wolomin Nr. 17-E - 17-AE, Nr. 19E powiatu radzyńskiego, Plac we wsi Wiktoryn Nr. 4N, 6N i 3W powiatu radzyńskiego.
- Ajzensztat Moszku, Gubińskiej i Hubińskiej Helenie-Endie właścicieli nieruchomości Nr. 277A Praga.
- Zand Anecie-Ewie wierzycielu sumy 12.000 złotych w zlocie z kaucją 1.800 złotych w zlocie zabezpieczonej na nieruchomości Nr. 277A Praga.
- Zand Jerzym, Zand Anecie-Ewie, współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1700 L.
- Zand Anecie właścicieli nieruchomości Osada Rytenbergówka powiatu radzyńskiego.
- Chala Chaimie właścicieli nieruchomości Willa Melona powiatu warszawskiego.
- Friedman Chaimie-Josku właścicieli nieruchomości Willa Garwolińska powiatu warszawskiego.
- Grynfas Berysu współwłaścicieli nieruchomości Wille Falenckie powiatu warszawskiego.
- Bitter I voto Gips Ginei współwłaścicieli nieruchomości Kolonia Bitterówka B. powiatu warszawskiego.
- Lęga Icko współwłaścicieli nieruchomości Grunta Krobowskie powiatu grójckiego.
- Hamerszak Herszu i Esterze-Libie małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Nr. 2414 Praga.
- Glazer Chaimie-Dawidzie i Ecie małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Osada włościańska Januszowska powiatu warszawskiego.
- Błaszczak i Błaszczak Jakubie współwłaścicieli nieruchomości osada Zygmontów powiatu sochaczewskiego.
- Leja Stefani Wilhelmynie właścicieli nieruchomości osada Helmanówka powiatu bielskiego.
- Strupczewskim Ludwiku współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1091 A, Nr. W 892, Nr. W 2308, Nr. W 1634, Osada Olszówka powiatu warszawskiego, Osada Różana 28 powiatu warszawskiego, Letnisko Złotokłos powiatu grójckiego Nr. W 3450.
- Sieniawskim Stanisławie właścicieli nieruchomości Nr. 506 i Willa Malinówka powiatu warszawskiego.
- Sztajner Szymonie i Hendli małżonkach współwłaścicieli nieruchomości Osada Sztajnerówka powiatu mińskiego.
- Bermanowej Esterze współwłaścicieli nieruchomości Nr. 247/7a Praga.
- Rzewuskim Józefie Adamie wierzycielu ostrzeżenia zabezpieczonej na nieruchomości willa Pawelka powiatu warszawskiego.
- Karasińskim Leonie Stanisławie Janie wierzycielu sumy rubli 5000 zabezpieczonej na nieruchomości Nr. 756 Praga.
- Sowińskiej Jadwidzie współwłaścicieli nieruchomości Nr. 5391 Praga toczy się postępowanie spadkowe. Termin zamknięcia postępowania spadkowego wyznacza się na dzień następujący po upływie sześciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia w Monitorze Polskim, w kancelarii Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Warszawie, Kapucynska 6, dokąd zainteresowani winni zgłosić swe prawa pod skutkami prekluzji.

OGŁOSZENIA PRZYJMUJE: Centr. Biuro Ogł. i Rekl. Sp. Wyc. „Wiedza” Oddz. w Warszawie, Al. Jerozolimskie 121, tel. 95-506 oraz jego Agenty: Al. Jerozolimskie 58 - Gontarczyk, sklep z wyrobami artystycznymi, Marszałkowska 1 - i Gocławek - sklep z mat. piśm., Puławska 16 - „OKAES”, sklep z mat. piśm., Puławska 99 - księgarnia „Światowid”, Złota 6 - księgarnia „Światowid”, s mat. piśm., Puławska 16 - „OKAES”, sklep z mat. piśm., Puławska 99 - księgarnia „Światowid”, Praga ul. Targowa 14 - „Światowid”, Zoliborz Mickiewicza 47 - księg., „Światowid”, Koto ul. Obózowa 85 - księg., „Światowid”, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 11, Placówka „Czytelnia”, Zygmontowska 8 i Poznańska 28, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121 - „Wiedza”, ul. Piłsudskiego 218 - M. Piłotek, sklep z mat. piśm., Polska Agencja Prasowa - Biuro

Dzień Karola Hyla...

Reportaż nie o kopalni

Wchodząc do klatki, jeszcze się obejrzał na kopalniane podwórce. Na białym śniegu mroźnym. Na robotnicę z sortowni, opowiadając sobie z chichotem swoje dziewczynskie sekrety. Na księżą dyrektorską limuzynę przed bramą. Wchłaniał jeszcze w siebie ostatnie tony muzyki płynącej z radiowego głośnika. Później, w nagłym zdecydowaniu, nie odwracając się już wszedł w wilgotną chłodną klatkę.

Klatka miękko płynie w dół. W młodym świetle karbidówki majaczy mi jego twarz. Inna niż przed chwilą, bardziej skupiona i zacięta. Twarz człowieka z dolu... Klatka staje. Szósty poziom. Przystanek kolejki elektrycznej.

Wsiadł z nim do jednej kolebki. Przez parę minut jedziemy w milczeniu. Gdy po raz nie wiem który, przy mocniejszym wstrząsie podskakując do góry, uśmiecha się powściągliwym uśmiechem i pyta:

— Pierwszy raz na dole, co?

Wtedy, żeby już najwyżej się zapamiętał, zaczynam mu chaotycznie tłumaczyć, że nie pierwszy raz, ale że ciągle zapominam, że w dotychczasowej trzeba się lokami rozpieścić dla utrzymania, równowagi i że ja z gazetą i żeby pozwolił ze sobą iść, że... że... że...

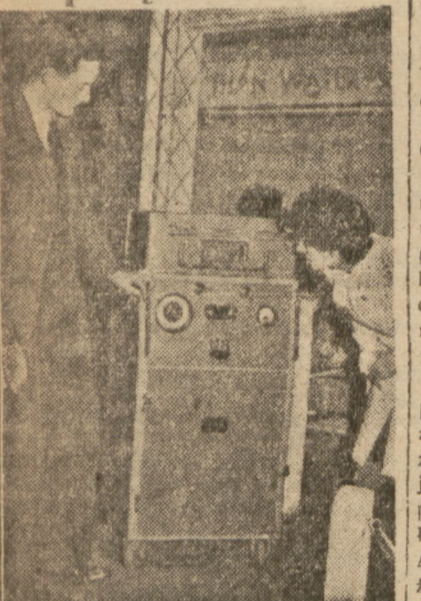
Popatrzył na mnie z lekką ironią.

— A niechta pisać. Górnik i tak nie zrozumia. A jak w żelaznym stoj o jego kopalni, owszem lubi. Na przodek można iść, czemu ni...

Karol Hyla, tak się nazywa mój górnik, zaczyna opowiadać, że dawniej to kopalnia nie było, a imo konie, co po paru latach przebywania w kopalni śpiły. On tego nie pamięta, wprawdzie, ale ojciec mu opowiadał.

Stop. Kolejka zatrzymuje się. Ostatnia stacja. Dalej już idziemy piechotą. Hyla zwraca się jak kot przeskakując bryły węgla. Brnie po kostki w kałużach wody. Człowiek się po deskach przy zwykłych do odhodowy. W pewnym momencie boczny chodnik robi się tak wąski, że pelzamy na kolana.

Obiad w parę sekund

Nowowynaleziony aparat, w którym ugotowanie posiłku trwa zaledwie kilka sekund, jest atrakcją wystawy „Idealne Mieszkanie” w W. Brytanii. (SAP)

Hyla pociesza, że to tylko tutaj tak niewygodnie. Jego przodek jest na szerokim pokładzie. Mówi jakos tak miłośnie o tym swoim przodku. Mój przodek... Hyla czuje się współwłaścicielem kopalni.

Rzeczywiście przodek Hyla jest szeroki. Można tu swobodnie rozprostować plecy. Cieranek i Kala, pomocnicy Hyla już są na miejscu.

Tfu... Karol Hyla spluwa w ręce i chwytając świder. Szczęść Boże... Pneumatyczny świder wciera się w połykającą węglową ścianę. Hyla milczy. Hyla pracuje.

Przysiadam z boku pod stemplem i przyglądam się. Kopalnia ma jakiś dziwny specyficzny urok. Zapomina się o wszystkim, co zostało na górze. O stołcu i o białym śniegu. Tak jak by nie było już nic więcej na świecie. Tylko ta czarna ściana, syk świdera i grzechot węgla w rynnie.

Nagle Hyla odwraca się i krzyczy:

— Uciekać stamtąd, zaraz tapnie...

W popłochu odskakuję w bok. Ze stropu odrywa się duży kawał węgla i osuwa na ziemię, właśnie tam, gdzie przed chwilą siedziałem... Skąd Karolik Hyla wiedział...

— Przeca słychać jak się obsuwa...

Wycelował górnicze ucho, a może intuicją...

Legenda o skarbniku

Ktoś przynosi ciepłą kawę w baniaku. Chwila odpoczynku. Górniczy wydobyczą z kieszeni kapełuchy i bibułkę. Można zakurzyć. Kopalnia nie jest gazowa. Cieranek opowiada, że na trzecim poziomie znów ponoć skarbnik chodzi.

— Pierrona... znów będzie nieszczęście.

Snuje się cudowna legenda o skarbniku. Legenda, w którą to wszyscy święcie wierzymy. Łazi se po kopalni ten biedaczyna, co to przy pożarze zginął.

Przeważnie ostrzega przed nieszczęściami. Jak się Pracowity ukazał, to za dwa dni go wózek przyniósł. Ale czasem to skarbnik pomaga w pracy. Ojciec Szampery opowiadał, że skarbnik z nim co dzień w callinie przodka dłuhał, a robota to wtedy szła miłgim.

— O ja umia dużo tych powieści o skarbniku, ale ozaa nima... mówł Karolik.

Znów podróż kilometrowym chodnikiem i klatką. Jesteśmy na górze. W oczach Karola Hyla nagły błysk radości. Oczy mrużą się przed światłem. Znów dźwięk i głośnika na podwórku. Chcę się pożegnać, Hyla nie miało zatrzymuje moją rękę. Może pójde z nim na obiad do stołówki, a potem do niego, do domu? Opowie mi jeszcze o górniczym i kopalni. Czy pójde?... Mój Boże, jeszcze jak chętnie, Hyla wychodzi z kabiny, umyły i odświeżony przysięgam z inną, tą z góry, twarzą.

Przy obiedzie w stołówce gada się przeważnie o kopalni i o tym nowo zdobytym szandarze pracy. Na razie zdobył tylko sztandar przechodni, ale jak się jeszcze przez dwa miesiące tak postarają, to sztandar zostanie na stałe. Gdzie go powiesz? W świetlicy... A właśnie że nie, w świetlicy. Właśnie że przed Barbarką. Należy jej się to. Przecież jest patronką kopalni.

— A jutro pogrzeb tych górników z Milowic... ktoś zaczyna i nie kończy. Ktoś żegna się szerokim makiem krzyża. Tyłu ich tam zginęło... długa chwila milczenia. Wśród pochylonych

uad dymiącymi talerzami grochówki

ludzi stanęła śmierć.

— Jak będziesz miał umrzeć, to pod pierzynę możesz wleść i też pieruna nie pomoże...

— Masz recht...

Atmosfera się rozładowała.

U Hyla w domu

Wychodźmy z Karlikiem z kopalniane podwórca. Z daleka już widać czerwone, ponure, mieszkalne bloki. Przypomina mi się wiersz Broniewskiego go... Ulica Miła, wcale nie jest miła. Dom jest czerwono brudny, okopcony i smutny. Na dole, od ulicy górniczy konsum i rzadko zmienianą wystawę, jakiś szewc, fryzjer, sztykacz akuzerkli... Przed domem podwórca z trzepakami, śmietnikami i paru karłowatymi drzewkami. Kilko dzieci i samotni z zimna noskami i szybkami pokroczonymi w szaliki z resztek kolorowych wleczki... A wewnątrz drewniane schody z niepewną poręczą i nigdy nie używaną spluwaczką w kątach.

Hyla otwiera jakieś drzwi na trzecim piętrze i gościnnie zaprasza do wnętrza. I tu dopiero przysiółkowa czystość ślaska. W rogu piec kuchenny z lśniącymi garnkami, oddzielony kwaciastą firanczką od reszty izby. Piętrowe łóżko z niezliczoną ilością pierzyn i poduszek. Szafa, stół, radio, jakieś gipsowe amorki, baletnice i Wenusy. Pęk sztucznych kwiatów na stole. Łóżeczko dziecka i mnóstwo kolorowych makatek. W rogu pokoju zielona pluszowa sofa w czerwone kwiaty. Niedzie ani śladu kurzu, pułdoga wypasowana „na glanc”. Wyrazista twarz Hyla i tym razem zdradza swoją tajemnicę. Hyla jest dumny ze swego domu. Pluszowa, zielona kanapa jest dlań wylechnieniem i radością po czarnej chłodni kopalni.

Od kuchennej płyty odwraca się gwałtownie młoda niewiasta. I znów w oczach Hyla duma.

— Moja kobieta...

Zdziwionej nagłym nadejściem żonie Karolik tłumaczy, co i jak. Truda Karlikowa zna swoje obowiązki.

— To ja zaraz kawę zrobię...

Miękkim, chłopczym ruchem wyciera stół fartuchem i zaprasza na kawę. Karolik łapie moje spojrzenie na wzdęcie łono żony i uśmiecha się z dumą. A tak, niedługo już drugie będzie.

Nadjeżdża autobus. Mocny uścisk dłoni. Dowidzenia, Karolu Hyla, tak, na pewno jeszcze przyjde na dół. Buły i ubranie dostaniesz — z pewnością...

— Krystyna Dąbrowska

Uruchomienie kursów Przynoszenia Rolniczego i Wojskowego

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wspólnie z Ministrem Obrony Narodowej wydał zarządzenia w sprawie zwołania akcji przynoszenia rolniczego i wojskowego w ramach jednolitego, powszechnego Przynoszenia Rolniczego i Wojskowego — P. R. W.

Zadaniem PRW jest podniesienie poziomu wsi przez powszechne kształcenie zawodowe, wychowanie fizyczne, przynoszenie rolnicze oraz wychowanie społeczno-obywatelskie młodzieży wiejskiej.

Zarządzenie powołuje organa PRW. Pod względem fachowym organa PRW podlegają w zakresie Przynoszenia Rolniczego organom Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych; w zakresie Przynoszenia Wojskowego — organom Ministerstwa Obrony Narodowej. Zarządzenie słuca wszystkim organom PRW ściśle współpracę z odpowiedzialnymi organami Związku Samopomocy Chłopskiej.

W Szczecinie i Sopocie nastąpiło uroczyste otwarcie kursu poświęconego przynoszeniu rolniczemu i wojskowemu młodzieży wiejskiej.

Spekulanci w potrzasku

Zdecydowana akcja przeciw paskarzom

W dniu 18 b. m. rozpoczęła Warszawska Delegatura Komisji Specjalnej, przy współdziałaniu Bryg. Ochrony Skarbowej i Zw. Zaw., na dużą skalę zakrojony akcję zwalczania spekulacji artykułami pierwszej potrzeby, uprawianej przez szereg właścicieli sklepów spożywczych i rzeźniczych prawo- i lewobrzeżnej Warszawy.

Za odmowę sprzedaży i ukrywanie większej ilości cukru osadzono w więzieniu: 1) Brodowską St. (ul. Szustra 34), 2) Wieremiejczyka L. (ul. Szustra

A gdzie Jask?

A gania na podwórzu, przeca miał dziecko pobotać...

Zaczynamy rozmawiać o polityce i kwestiach społecznych. Aż dziw, jak ten Karolik dobrze orientuje się w międzynarodowej sytuacji.

— Ano, czyta się przecież to i owo...

Do partii należy, owszem, do PPS.

A wyprawki znów nie dali — wtrąca w polityczną dyskusję swoją bardzo kobiecą skargę Hylowa Chodziła i chodziła. Od jednego do drugiego, cały ranek zmarnowała i znów nie da li. I jakże to tak. Tylko patrzeć, jak rodzic będzie, a wyprawki jeszcze nie ma. Żeby nie tumanili, że dadzą, toby sama ze starych łachów pozysła, a tak...

Butów gumowych i ubrań ochronnych też nie dali — mruczy Karolik — A kopalnią przecie podmokła. Już w kołach zaczyna tamać od tego codziennego brodzienia w wodzie.

Kraj zniszczony

Ala Karol Hyla jest optymistą. Karolik Hyla się pociesza.

Wszystkiego od razu nie mogą dać. Za Niemca było gorzej. Od razu dla tyła chłopca ubrań i butów nie robią. A dzieciaków też się dużo rodzi, to wszystkim na raz dać nie mogą... kraj zniszczony.

— No, dla następnego będziesz Truda mieć wyprawka...

Zapada zmrok. Do Katowic daleko. Żegnają się. Karolik wychodzi ze mną. Odprowadza mnie do autobusu. Schematycznie po trzecznych schodach. Za jakichś drzwi dobiega piskliwy, kobiecy głos: „Ty pierunie ty chlajusie jeden...”

Wychodzący na ulicę. Niebo rozpała się nagłe czerwienią. To spust w hucie. Przypominam Hyla, że miał mi jeszcze opowiedzieć o skarbnikach. Nie, teraz mi nie opowie. Kiedyś może innym razem, jak znów przyjde na dół. Tu na górze nie można. Tu trud no uwierzyć w to wszystko. Skarbnik jest własnością kopalni, mógłby się obrazić, że jego tajemnicę na górę się wynosi.

Nadjeżdża autobus. Mocny uścisk dłoni. Dowidzenia, Karolu Hyla, tak, na pewno jeszcze przyjde na dół. Buły i ubranie dostaniesz — z pewnością...

— Krystyna Dąbrowska

»Po — Józefinki«

dziennikarskie

Dziennikarze warszawscy, nie mogąc, urządzić tradycyjnych „Józefinek”, postanowili zorganizować wieczór koleżeńcki w najbliższą sobotę tj. dn. 22 bm., który odbędzie się w gościnnym ealch Min. Odbudowy.

Szczegóły interesującego programu, noszącego nazwę „Dziennikarze na wesoło”, podane są w zaproszeniach, które otrzymać można w sekretariatach redakcji pism stołecznych.

Przerwany na pół...

U brzegów Irlandii został przepoławiony na pół norweski okręt „Boliwar” (SAP)

Czytelniczy MAJA GŁOS

Skąd wziąć na szkołę?

My pracownicy Wodociągów, tak samo, jak i inni, chcemy kształcić swoje dzieci. Przeszkadzają nam w tym skromne zarobki, jako miejskich pracowników. Głosi się, że szkoły są bezpłatne, lecz gdzie i dla kogo? Za szkoły miejskie samorząd zwraca, lecz trzeba wejść w położenie tych, którzy nie mogli umieścić swoich dzieci w szkołach miejskich i byli zmuszeni korzystać ze szkół prywatnych, w których są wygórowane ceny (ja płacę 700 zł miesięcznie!). O tych

— Katastrofa! Hamulce nie działają! Nie mogę zatrzymać wozu!

— To zatrzymaj pan, do diabła, chociaż licznik!

BON — TON

Spotykają się dwaj panowie:

— Niech mi pan wybaczy, drogi sąsiedzie! Jedna z moich kur przelazła przez parkan do pańskiego ogrodu i wydziobała nasiona z grządek!

— O, to głupstwo. Zresztą mój pies ją zjadł, za co pana najmocniej przepraszam.

— Nic nie szkodzi, właśnie przed chwilą zastrzeżem pańskiego psa.

Z PRYZYWCZAJENIA

Pewien poważny kupiec zgłasza w Urzędzie Stamu Cywilnego urozdiny dziecka.

— Czy pan jest ojcem? — pyta urzędnik.

— Oczywiście.

— Proszę podpisać.

Kupiec kreśli z rozmachem: Teo fil Groszobóski i S-ka.

SŁUSZNI

Do przepięknego baru kawowego wchodzi fowiálny, starszy pan.

— Nie ma pan na czym usiąść?

— pyta go dystygnowana kelnerka.

— Na czym to mam, ale nie mam gdzie.

TROSKLIWY

Dwaj bandyci czekają w ruinach na mającego tamteży przechodzić inkasenta. Mija godzina, a ofiara jakoś nie nadchodzi.

— Do diabła! — mówi jeden u opryszków. — Żeby mu się tylko co złego nie stało...

POWIEDZONKA

„Budujemy mosty dla pana starosty” — podśpiewywał dentysta, zakładając staroście złoty mostek.

„Robota pała mi się w reku!” — powiedział pracownik monopolu tytoniowego, trzymając zapalonego papierosa.

„Dobrze pan naciąga” — pochwałił pacjent lekarza, naciągając cego mu nogę.

„Odczep się pan” — zaproponowano wsielcowi.

ERICH MARIA REMARQUE (97) Przekład Wandy Melcer

ŁUK TRIUMFALNY

— Ty. Nikt inny tylko właśnie ty. Nigdy mnie nie kochałeś, bawileś się mną tylko, zobaczyłeś, że się w tobie kocham i nie brałeś tego wcale na serio.

— To prawda.

— Co?

— To prawda — powiedział Rawik, nie patrząc na nią — ale potem stało się inaczej.

— Potem. Potem. Kiedy już wszystko leżało w gruzach. Po tem było za późno. To twoja wina.

— Wiem.

— Nie mów ze mną w ten sposób. — Jej twarz była biała i zła. — Nawet nie słuchasz.

— Ależ owszem. — Spojrzał na nią. Gadaj, mów coś, wszystko jedno, co. — Czy posprzeczałaś się ze swoim aktorem?

— Tak.

— To minie.

Z kąta dobywały się kłęby niebieskiego dymku. Kelner znowu nalewał kawę. Haake nie spieszył się widać. — Mogłam zaprzeczyć — powiedziała Joanna — mogłam przecie powiedzieć, że przysłałam tu przypadkiem. Ale nie chcę. Szukałam cię. Chcę się z nim rozstać.

— Człowiek zawsze chce się rozstać. To właśnie stanowi część miłości.

— Boję się go. Złe się ze mną obchodzi. Chce mnie zastrzelić.

— Co? — Rawik spojrzął na nią, jak zbudzony ze snu. — O co ci chodzi?

— Mówi, że mnie zastrzeli.

— Ale kto? — dotąd na pół tylko słuchał. Dopiero teraz zrozumiał. — Słyszysz. Chyba w to nie wierzysz?

— Ma straszny charakter.

— Bzdura. Ktoś, co takie rzeczy mówi, nigdy ich nie wykona. Szczególnie aktor.

O czym ja mówię, myślał. Co to wszystko znaczy? Czego ona ode mnie chce. Ta twarz, ten głos, wznoszący się ponad szum w mych uszach. Co mnie to wszystko obchodzi? — Po co mi to wszystko opowiadasz? — spytał.

— Chcę się z nim rozstać. Chcę wrócić do ciebie.

Gdyby wziął taksówkę, kilka sekund upłynie zanim uda mi się złapać następną, myślał Rawik. A zanim zapuści motor, może być za późno. Wstał.

— Sekundę. Zaraz wracam.

— O co ci...

— Nie odpowiedział.

Szybko przeszedł na drugą stronę i zatrzymał wóz. — Proszę, oto dziesięć franków. Niech pan na mnie parę minut zaczeka, mam jeszcze coś w kawiarni do załatwienia.

Szofer popatrzał na banknot, potem na Rawika. Rawik skinął głową, szofer również, ciągle obracając w palcach pieniądze.

— Ekstra — powiedział Rawik — bo wie pan...

— Rozumiem — uśmiechnął się szofer — doskonale, czekam.

— Ale tak, żeby pan mógł natychmiast ruszyć.

— Rozumiem, szefie.

Rawik rozepchnął tłum, nagle krtań mu się zacisnęła: Haake stał u wyjścia. Nie dosłyszał, co mówiła Joanna. — Czekał, — powiedział — czekał. Chwilę, sekundę.

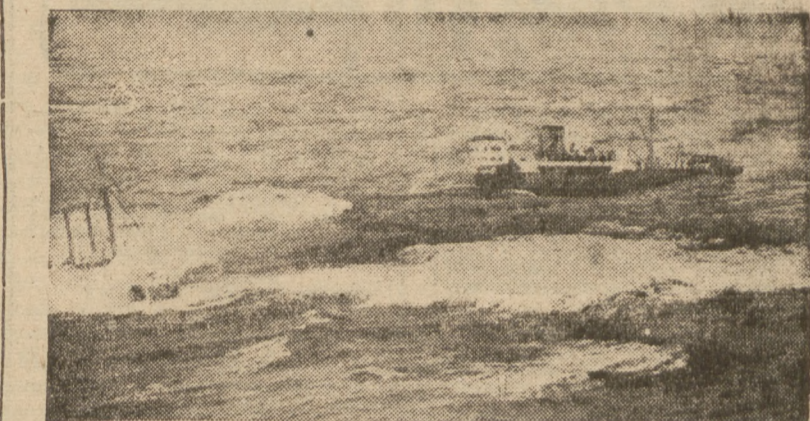
— Nie.

Wstała. — Pożalujesz. — Łkała prawie. Zmusił się do uśmiechu, ujął jej rękę, Haake stał bez ruchu. — Siadź — prosił Rawik — na sekundę!

— Nie.

Ręka jej sztywniała w jego uścisku. Pozwolił jej odejść. Nie chciał scen. Pobiegła szybko, przeciskając się między rzędami stolików koło drzwi. Haake śledził ją oczyma. Potem powoli przeniósł wzrok na Rawika, by znów skierować go w kierunku ucieczki Joanny. Rawik usiadł. Krew waliła mu w skroniach.

Wyjął notes, udając, że czegoś szuka, ale zauważył, że Haake z wolna kieruje się ku niemu, idąc między stolikami. Popatrzył w inną stronę, udając obojętność. Haake musiał go minąć.

U brzegów Irlandii został przepoławiony na pół norweski okręt „Boliwar” (SAP)

Czytelniczy MAJA GŁOS

Skąd wziąć na szkołę?

My pracownicy Wodociągów, tak samo, jak i inni, chcemy kształcić swoje dzieci. Przeszkadzają nam w tym skromne zarobki, jako miejskich pracowników. Głosi się, że szkoły są bezpłatne, lecz gdzie i dla kogo? Za szkoły miejskie samorząd zwraca, lecz trzeba wejść w położenie tych, którzy nie mogli umieścić swoich dzieci w szkołach miejskich i byli zmuszeni korzystać ze szkół prywatnych, w których są wygórowane ceny (ja płacę 700 zł miesięcznie!). O tych

— Katastrofa! Hamulce nie działają! Nie mogę zatrzymać wozu!

— To zatrzymaj pan, do diabła, chociaż licznik!

BON — TON

Spotykają się dwaj panowie:

— Niech mi pan wybaczy, drogi sąsiedzie! Jedna z moich kur przelazła przez parkan do pańskiego ogrodu i wydziobała nasiona z grządek!

— O, to głupstwo. Zresztą mój pies ją zjadł, za co pana najmocniej przepraszam.

— Nic nie szkodzi, właśnie przed chwilą zastrzeżem pańskiego psa.

Z PRYZYWCZAJENIA

Pewien poważny kupiec zgłasza w Urzędzie Stamu Cywilnego urozdiny dziecka.

— Czy pan jest ojcem? — pyta urzędnik.

— Oczywiście.

— Proszę podpisać.

Kupiec kreśli z rozmachem: Teo fil Groszobóski i S-ka.

SŁUSZNI

Do przepięknego baru kawowego wchodzi fowiálny, starszy pan.

— Nie ma pan na czym usiąść?

— pyta go dystygnowana kelnerka.

— Na czym to mam, ale nie mam gdzie.

TROSKLIWY

Dwaj bandyci czekają w ruinach na mającego tamteży przechodzić inkasenta. Mija godzina, a ofiara jakoś nie nadchodzi.

— Do diabła! — mówi jeden u opryszków. — Żeby mu się tylko co złego nie stało...

POWIEDZONKA

„Budujemy mosty dla pana starosty” — podśpiewywał dentysta, zakładając staroście złoty mostek.

„Robota pała mi się w reku!” — powiedział pracownik monopolu tytoniowego, trzymając zapalonego papierosa.

„Dobrze pan naciąga” — pochwałił pacjent lekarza, naciągając cego mu nogę.

„Odczep się pan” — zaproponowano wsielcowi.

Czekał. Czas mu się dłużył w nieskończoność. Nagle oblał go strach, jak ukrop. A co, jeśli Haake zawrócił? Szybko podniósł oczy. Haakego nie było. Lokal zawirował mu przed oczyma. Haakego nie było! I nagle z boku usłyszał głos:

— Czy pan pozwoli?

Rawik nie rozumiał. Ciągle patrzył na drzwi. Haake nie wrócił chyba do restauracji? Wstał, myślał, leć, złap go! Ale znów odezwał się